

JOHN C.
MAXWELL

ĐỒNG
HÀNH
CÙNG
VĨ NHÂN

THE3BOOKS
Knowledge for the Future

NHÀ XUẤT BẢN
LAO ĐỘNG - XÃ HỘI

QUYẾT SỐNG VÀ LÃNH ĐẠO
CỦA NHỮNG NGƯỜI LÀM NÊN HUYỀN THOẠI

MỤC LỤC

[Lời đề tặng](#)

[ĐÁM MÂY NHỮNG CHÚNG NHÂN](#)

[1. NOAH](#)

[2. ESTHER](#)

[3. JOSEPH](#)

[4. MOSES](#)

[5. REBEKAH](#)

[6. ABRAHAM](#)

[7. NEHEMIAH](#)

[8. NGƯỜI THỊ NỮ](#)

[9. DAVID](#)

[10. JONATHAN](#)

Tôi tiếp tục chạy trên đường đua của mình, tôi muốn dành tặng cuốn sách này cho những người sau đây. Họ đã chạy đua con đường cuộc đời thành công và có ảnh hưởng lớn lao đến cuộc đời tôi. Đó là:

Ông tôi Maxwell

Bà tôi Roe

Jim Butts

Pop Butcher

Glenn Leatherwood

Raymond Moats

Lon Woodrum

Bob Swisher

và

Clayton Porter, cha vợ của tôi, người đã yêu Chúa và gia đình ông. Những bài học ông dạy là những trải nghiệm của cuộc đời ông. Di sản của ông sống mãi trong trái tim chúng tôi.

Tất cả họ đều đang ở trong đám đông,
và tôi biết họ đang cổ vũ tôi!

Chia sẻ ebook : <http://downloadsach.com/>

Follow us on Facebook : <https://www.facebook.com/caphebuoitoi>

ĐÁM MÂY NHỮNG CHỨNG NHÂN

Ngày 11 tháng 2 năm 2011, tôi đã có may mắn được nói chuyện tại NBA All-star^u, thủ đô Washington. Thông điệp của tôi ngày hôm đó tập trung vào một đoạn trong Kinh Thánh mà tôi yêu thích:

Thế thì, vì chúng ta được nhiều người chứng kiến vây lấy như một đám mây rất lớn, chúng ta hãy vứt bỏ mọi gánh nặng và tội lỗi dễ dàng vướng mắc, và hãy kiên trì chạy xong cuộc đua đã đặt ra cho chúng ta (Hebrews, 12:1)

Trước câu này là đoạn trích về Đức tin trong Kinh Hebrews chương 11 mô tả những người khổng lồ trong Kinh Cựu Ước: Abraham, Joseph, Moses, và Rahab, người đã chạy trên đường đua cuộc đời với mục đích và cường độ lớn. Những câu kinh này luôn truyền cảm hứng cho tôi vì chúng khắc họa một hình ảnh phi thường. Bạn có thể nhìn thấy nó không? Cũng giống như cầu thủ bóng rổ chuyên nghiệp, những người ở NBA All-star chẳng hạn, được những cổ động viên bao quanh, bạn và tôi cũng có một đám đông lớn các vị thánh thần cổ vũ khi chúng ta chạy trên đường đua cuộc đời. Đoạn kinh trong sách cho thấy thiên đàng có vô vàn những người đàn ông và phụ nữ của Đức tin, những người đang ủng hộ cho cuộc đua trên đường đời của chúng ta thành công.

Tôi đã nói với các cầu thủ, huấn luyện viên, trọng tài của NBA All-star rằng đã đến lúc chúng ta phải nắm quyền chỉ huy và tiếp tục cuộc đua mà người khác đã bắt đầu trước chúng ta. Giống như người viết lên Hebrews, chúng ta có thể nhận được nguồn cảm hứng, trí tuệ từ những người đi trước và được họ thúc đẩy. Chúng ta có thể thấy họ trên khán đài, nghe thấy họ đang reo hò cổ vũ chúng ta.

Bạn có tự hỏi những người anh hùng của Đức tin sẽ nói gì? Khi một đám đông đang reo hò cổ vũ, bạn không thể phân biệt giọng nói của người này với người kia được. Nhưng nếu từng người có thể bước ra khỏi đám đông, đi xuống đường đua nơi bạn đang chạy và chạy bộ một vòng với bạn thì sao? Họ sẽ nói gì với bạn? Thời gian của họ với bạn sẽ bị hạn chế, do đó làm thế nào họ có thể chia sẻ, chỉ vài lời với bạn? Bài học quan trọng nhất mà họ có được từ cuộc sống của chính họ là gì? Họ sẽ nói những lời gì để khuyến khích và thúc đẩy bạn?

Tôi đã chia sẻ hình ảnh gây tò mò ấy tại nguyện đường All-star. Trong thông điệp của mình, tôi đưa ra những từ gây cảm hứng mà tôi tin rằng một số người khổng lồ của Đức tin sẽ chia sẻ, hôm nay họ đã chạy một vòng cùng chúng ta. Khi tôi nói xong, Pat Williams, bạn tôi và là phó chủ tịch cao cấp của Orlando Magic, nói rằng: “John, ông nên chia sẻ những suy nghĩ này với nhiều người hơn bằng cách đưa chúng vào một cuốn sách.”

Tôi đã nghe theo lời khuyên của Pat vì tôi muốn bạn được những người khổng lồ của Đức tin khuyến khích, cũng giống như tôi đã từng vậy. Những gì bạn gặp được trong các trang sách sau đây đã vượt khỏi hành trình tâm linh của cá nhân tôi. Mặc dù tôi đã nghiên cứu Kinh Thánh trong hơn 40 năm nhưng trong hai năm qua, tôi đặc biệt tập trung chú ý đến đời sống của một số vị lãnh đạo trong Kinh Thánh - những người có Đức tin gây ảnh hưởng đến người khác và tiếp tục ảnh hưởng đến con người ngày nay. Trong khi xem xét cuộc đời của từng người trong số họ, tôi đã liên tục tự hỏi mình, *Nếu người này có thể bước ra khỏi đám đông và đi xuống đường đua để chạy cùng tôi, ông ấy hay bà ấy sẽ nói gì?*

Tôi muốn bạn tham gia cùng tôi trong việc tiếp nhận lời chỉ bảo mà tôi tin rằng họ sẽ mang đến cho chúng ta. Tôi nghĩ khi bạn gặp họ, bạn sẽ được:

- Khuyến khích và thúc đẩy
- Hiểu biết về những tinh hoa cuộc đời họ
- Có thể áp dụng vào cuộc sống của bạn, và
- Họ sẽ gọi ra câu trả lời “Có!” từ bạn

Chúng ta cần những gì mà những người đàn ông và phụ nữ này trao tặng, bởi vì cuộc đua mà bạn và tôi đang trải nghiệm thậm chí còn quan trọng hơn cả NBA All-star hay bất kỳ sự kiện thể thao nào khác. Cuộc đua của chúng ta có ảnh hưởng vĩnh viễn. Cùng nhau, bạn và tôi có thể chạy đua cùng những người khổng lồ một chốc lát để nhận được nguồn cảm hứng, trí tuệ từ họ, và được họ thúc đẩy. Chúng ta cần điều đó bởi sự khích lệ là ôxy của tâm hồn. Hãy đọc chậm rãi, hít thở sâu, và chạy một cách trung thực.

1

NOAH

Một người có thể tạo sự khác biệt

Người ta thường nói cuộc đời là một cuộc đua ma-ra-tông. Nhưng tôi nghĩ rằng nó thách thức hơn thế rất nhiều. Khi các vận động viên xếp hàng chuẩn bị chạy đua ma-ra-tông, họ biết rằng có một vạch đích chính xác 26 dặm [\(42,196\)](#) 385 yard [\(352,335\)](#) đang chờ đợi họ ở phía trước. Đối với các vận động viên giỏi nhất, họ mất chưa đầy hai giờ để kết thúc cuộc đua. Trước khi bắt đầu họ đã biết mình mất khoảng bao lâu để kết thúc. Và mặc dù phần lớn cuộc đua diễn ra trên đường nhưng cuối cùng họ thường kết thúc trong một sân vận động đầy những người hâm mộ đang reo hò cổ vũ.

Cuộc chạy đua đường đời thì rất khác bởi bạn không bao giờ biết được vạch đích cho đến khi bạn thực sự vượt qua nó. Trong khi viết cuốn sách này, tôi đã và đang trên cuộc đua đường đời của mình trong năm thập kỷ rưỡi rồi. Tôi không biết cuộc đua của mình sẽ kết thúc ở đâu và khi nào nhưng tôi cho rằng mình đang ở một nơi nào đó trong nửa chặng sau. Có thể bạn gần với vạch xuất phát hơn, hoặc có thể gần vạch đích hơn nhưng bạn biết mình cũng đang trong một cuộc chạy đua.

Khi tôi đọc sách thấy chúng ta được “nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn” và chúng ta nên “kiên trì chạy xong cuộc đua đã đặt ra cho chúng ta” (Hebrews 12:1), tôi hình dung mình đang chạy vào một sân vận động đầy những người khổng lồ của Đức tin. Tuy nhiên, không giống như các Thế vận hội Olympics, tôi không đi vào sân vận động để kết thúc cuộc đua. Tôi đang ở giữa cuộc đua để nhận được khích lệ từ những người có Đức tin, những người đang dõi xem tôi chạy.

Hãy tham gia cùng tôi. Bạn và tôi cùng nhau tiến vào sân vận động. Trong khi chúng ta chạy trên đường đua hình bầu dục, bạn và tôi có thể nhận được năng lượng từ đám đông. Họ sẽ khích lệ chúng ta chạy nhanh hơn và tự tin hơn không chỉ ở sân vận động mà còn khi trở lại trên con đường rộng mở. Và điều đó có thể sẽ thúc đẩy chúng ta và giữ cho chúng ta tiếp tục chạy đua cho đến khi Đấng Tạo Hóa nói với chúng ta rằng chúng ta đã hoàn tất.

Khi bạn và tôi đi vào sân vận động và bắt đầu vòng đua đầu tiên, chúng ta nhìn thấy một người đàn ông cổ xưa đang ra khỏi khán đài tiến đến chào chúng ta. Ông có gương mặt sương gió, đôi tay gầy guộc, và có dáng đi tập tễnh. Ông già hơn rất nhiều so với những người mà tôi từng gặp. Khi bạn và tôi tiến lại gần ông, chúng ta phải ngạc nhiên khi thấy ông có thể chạy cùng nhịp với chúng ta. Ông quay về phía chúng ta và nói: *“Một người có thể tạo nên sự khác biệt.”*

Ông tiếp tục, “Tôi biết bởi vì khi Chúa quyết định dùng nước lụt hủy diệt đất, Ngài đã giao ước với tôi để nhân loại có thể không bị diệt vong” (Sáng Thế Ký 8:21)

Tất nhiên chúng ta nhận ra đó là Noah. Kinh Thánh nói rằng ông sống được 950 tuổi. Quả là một kỳ tích. Nhưng đó không là gì so với cách mà ông sống cuộc sống của mình. Đạo đức tốt đẹp của ông đã cứu nhân loại khỏi tuyệt chủng. Sách Sáng Thế Ký giải thích tình trạng thế giới trong thời Noah như sau:

“Bấy giờ Chúa thấy tội ác của loài người trên mặt đất quá nhiều và các ý tưởng của lòng họ lại rất xấu, thì tự trách đã dựng nên loài người trên mặt đất, và buồn rầu trong lòng. Vì thế Chúa phán rằng: Ta sẽ hủy diệt khỏi mặt đất loài người mà ta đã dựng nên, từ loài người cho đến loài súc vật, loài côn trùng, loài chim trời, vì ta tự trách đã dựng nên các loài đó.” *Nhưng Noah lại được ơn trước mặt Chúa.* (Sáng Thế Ký, 6:5-8)

TẠO NÊN SỰ KHÁC BIỆT

Khi chúng ta chạy cùng Noah, ông chia sẻ những lời đầy khích lệ, đưa ra năm cách chúng ta có thể tạo nên sự khác biệt. Ông nói:

Bạn có thể tạo nên sự khác biệt vì gia đình

Sống một đời liêm chính và vâng theo Chúa luôn có khả năng tác động tích cực đến những người khác. Chúng ta không phải lúc nào cũng nhìn thấy điều đó trong khi đang đấu tranh cho chính nghĩa, nhưng đó là thực tế.

Noah đã được Đức Chúa Trời chọn để đóng tàu vì cách sống của ông. May mắn thay, sự phục tùng của ông đã không chỉ làm lợi cho mình ông. Nó cũng đã cứu sống gia đình ông. Sách Sáng Thế Ký 7:01 viết rằng: “Bấy giờ CHÚA truyền cho Noah: “Người hãy vào tàu, người và mọi người trong gia đình người, vì Ta thấy rằng giữa thế hệ này chỉ có người là ngay lành trước mặt Ta.” Những người thân nhất của bạn được hưởng lợi nhiều nhất khi bạn làm những điều đúng đắn.

Bạn có thể tạo nên sự khác biệt vì sự sáng tạo của Chúa

Không bao giờ có người nào có thể thực hiện lại vai trò đặc biệt Noah đã làm, bạn không thể là Noah nhưng bạn có thể ảnh hưởng đến thế giới của mình. Mỗi người chúng ta có thể làm cho nơi chúng ta sống trở nên tốt hơn khi chúng ta tìm thấy nó. Hãy suy nghĩ về cách bạn có thể cải thiện góc nhỏ thế giới của mình.

Bạn có thể tạo nên sự khác biệt vì thế hệ tương lai

Một chàng trai nhìn thấy một ông già tầm tám mươi tuổi đang trồng một vườn táo. Ông già âu yếm và vất vả chuẩn bị đất, trồng các cây con nhỏ, rồi tưới nước cho chúng. Sau khi quan sát một lúc, chàng trai nói: “Ông không mong đợi được ăn táo từ những cái cây này chứ?”

“Không,” ông già trả lời, “nhưng ai đó sẽ ăn.”

Hành động của bạn có thể giúp đỡ những người đến sau bạn. Vì giao ước của Chúa với Noah, chúng ta có thể yên tâm rằng mình được bảo vệ an toàn khỏi sự tàn phá của lũ lụt trên toàn thế giới. Cư dân Trái Đất vẫn còn nhận được những lợi ích đến từ hành động của một người đàn ông đã sống một đời ngay thẳng. Tương tự như vậy, bạn và tôi cũng có thể mang lại lợi ích cho các thế hệ tương lai. Khi bạn phục vụ mọi người hoặc gây ảnh hưởng tích cực đến họ và khuyến khích họ trao cho người khác những gì họ đã nhận được, bạn tạo ra một chuỗi những tác động có thể vượt quá khả năng của bạn.

Bạn có thể tạo nên sự khác biệt vì Chúa

Chúng ta thường không nhận ra tầm quan trọng của mình với Chúa. Kinh Thánh nói: “*Vì con mắt của Chúa soi xét khắp thế gian, để giúp sức cho kẻ nào có lòng trọn thành đối với Ngài*” (Sử ký II 16:9). Chúa luôn mong muốn làm bạn với những người yêu mến Ngài.

Đó là trường hợp của Noah. Đức Chúa Trời đã nản lòng với những người Ngài tạo ra. Tuy nhiên, Noah làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và khiến cho Ngài cứu vớt nhân loại. Vì mối quan hệ với Đức Chúa Trời, Noah đã thay đổi dòng lịch sử.

Bạn có thể tạo nên sự khác biệt ở mọi lứa tuổi

Một số người muốn tự đặt ra các giới hạn cho bản thân về tài năng, trí tuệ hay kinh nghiệm. Những người khác lại lo lắng về tuổi tác của mình. Nhưng với Chúa, một người luôn luôn có thể tạo ra sự khác biệt, bất kể họ ở trong hoàn cảnh hay tình huống nào. Và tuổi tác không có nghĩa lý gì với Ngài. Khi Đức Jesus cho 5000 người dân ăn, có một cậu bé đã cung cấp bánh mì và cá (John 6:1-13). Và trong trường hợp của Noah, tại thời điểm ông bước lên tàu là lúc ông đã 600 tuổi! Bạn sẽ không bao giờ quá già hay quá trẻ để tạo sự khác biệt cho Đức Chúa Trời.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ NOAH

Khi kết thúc chặng đua cuối và đến gần vạch đích, Noah vội vàng chia sẻ những kho báu trí tuệ cuối cùng với chúng ta:

- “*Đừng sợ việc đứng ngoài đám đông. Tôi biết điều đó có nghĩa là đứng một mình. Không ai khuyến khích tôi vâng theo Chúa, nhưng tôi đứng về phía Ngài, ngay cả khi tất cả những người khác trên thế giới chống lại tôi. Những người tạo nên sự khác biệt thì khác biệt. Đừng để điều đó khiến bạn bận tâm.*”
- “*Đừng sợ làm điều gì đó lần đầu tiên. Trước đó trời chưa bao giờ mưa, vì thế thậm chí không ai có thể tưởng tượng đến một trận lụt. Nhưng tôi quan tâm nhiều đến việc vâng lời Chúa hơn là việc trông có vẻ ngu ngốc. Vì vậy, tôi cứ tiếp*

tục đóng tàu. Đừng để cho những lời nói 'không bao giờ thực hiện được' ngăn cản bạn làm những gì Chúa yêu cầu."

- *"Khi bạn nhìn thấy cầu vồng, hãy nhớ rằng một người có thể tạo nên khác biệt. Tôi chưa bao giờ thấy cầu vồng cho đến khi tôi hoàn thành những gì Chúa yêu cầu. Ngài tạo ra cầu vồng như một giao ước với nhân loại rằng Ngài sẽ không bao giờ nhấn chìm thế giới trong nước. Lần tới bạn nhìn thấy cầu vồng, hãy nghĩ về lời hứa của Đức Chúa Trời dành cho bạn: Bạn có thể tạo sự khác biệt!"*

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA NOAH DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Xin hãy giúp đỡ những người chạy cùng con hiểu được sức mạnh của một người. Xin hãy nói với họ về nhiệm vụ duy nhất. Ngài kêu gọi họ, truyền cho họ ý chí và sức mạnh để hoàn thành nhiệm vụ để họ cũng có thể tạo nên sự khác biệt.

Amen

Và với lời cầu nguyện ấy, Noah chạy chậm lại và chào tạm biệt. Chúng tôi nhìn ông trở lại vị trí của mình trên khán đài, sau đó chúng tôi nhận thấy một phụ nữ đi ra để chạy cùng chúng tôi.

Hướng dẫn thảo luận về Noah

Vì thế Chúa phán: "Ta sẽ xóa sạch loài người Ta đã dựng nên khỏi mặt đất – loài người, loài súc vật, loài bò sát, và luôn cả loài chim bay trên trời. Ta lấy làm ân hận vì đã dựng nên chúng." Nhưng Noah lại được ơn trước mặt Chúa. (Sáng Thế Ký 6:7-8)

Noah trở về khán đài, chúng ta nhận ra thời gian với ông là quá ngắn ngủi. Tâm trí chúng ta tràn ngập những điều muốn hỏi ông. Phần thảo luận này mang đến cho chúng ta cơ hội để nghiên cứu thông điệp của Noah và ngắm nghĩ về những gì chúng ta đã học được từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO NOAH: Vâng lời Chúa và làm điều gì đó có vẻ ngu ngốc trong mắt người khác là việc khó khăn thế nào?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Làm thế nào để bạn giải thích về việc vâng lời Chúa cho những người không hiểu?

CÂU HỎI DÀNH CHO NOAH: Gia đình ông đã bao giờ cố gắng ngăn cản ông trong việc đóng tàu?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Hãy kể ra một thời điểm khi bạn đã làm đúng, nhưng gia đình bạn lại nghĩ rằng đó là điều sai trái. Bạn phản ứng như thế nào?

CÂU HỎI DÀNH CHO NOAH: Sống một cuộc sống chính nghĩa trong một môi trường tà ác như vậy thật khó đúng không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Điều gì giúp bạn làm đúng trong khi những người xung quanh bạn đang làm sai?

CÂU HỎI DÀNH CHO NOAH: Ông cảm thấy ra sao lúc trời bắt đầu mưa và nhận ra Chúa đã nói đúng và Ngài đã dùng ông để tạo nên sự khác biệt?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Hãy kể một thời điểm khi Chúa thực sự “thành công” và thực hiện lời hứa Ngài có với bạn. Kể một thời điểm khi Chúa dùng bạn để làm nên sự khác biệt.

CÂU HỎI DÀNH CHO NOAH: Ông nghĩ gì mỗi khi nhìn lên bầu trời và thấy cầu vồng?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có nhận được lời nhắc nhở rõ ràng về sự trung tín của Chúa đối với bạn không? Nếu vậy, đó là gì?

2

ESTHER

Chúa có nơi dành cho bạn

Người đang đi xuống từ khán đài là một phụ nữ, chúng ta có thể thấy bà đang mặc một bộ đồ rất quý phái. Quần áo của bà có màu sắc rực rỡ và hóa ra là nó được làm bằng thứ lụa tốt nhất, bà đang đeo đồ trang sức vàng và một chiếc vương miện nạm đá quý. Vẻ thanh tao và phong thái của bà khiến chúng ta tin rằng bà hẳn phải là người trong hoàng gia.

Khi bà bước đến gần hơn, chúng ta có thể thấy bà là một người phụ nữ chín chắn. Và bà tuyệt đẹp. Khi đến bên cạnh chúng tôi, bà dường như lướt đi vậy. Bà nói: “Tôi có điều quan trọng phải nói với các bạn. *Chúa có một chỗ cho bạn đấy.*” Giọng nói của bà dịu dàng nhưng khỏe khoắn và rất dễ chịu. Chúng ta nhìn vào đôi mắt bà và bà nói một cách hồn nhiên: “Tôi là Esther.”

Nếu có một người nào có cảm nhận mạnh mẽ về nơi chốn và số phận thì đó là Esther. Tuy nhiên, trong nhiều năm, bà đã không nhận ra rằng Chúa dành cho bà một vị trí đặc biệt để phụng sự Ngài. Bà nói: “Phần lớn cuộc đời mình, tôi cảm thấy lạc lõng. Cha mẹ tôi đã mất khi tôi còn rất nhỏ, và tôi được chú Mordecai nhận nuôi. Có những lúc tôi cảm thấy lạc lõng. Và là một thiếu nữ đơn giản, việc được đưa vào cung vua cũng khiến tôi cảm thấy lạc lõng.”

Esther sống trong thời gian người Do Thái bị chiếm mất quê hương và bị đày đến Ba Tư. Bà phải chịu nhiều khó khăn, gian khổ trong cuộc đời, nhưng bà cũng đã nhận được một cơ hội hiếm hoi. Khi nhà vua Ba Tư Ahasuerus đi tìm một hoàng hậu mới, tất cả các thiếu nữ ở xung quanh đó được tập hợp lại và được giới thiệu cho nhà vua. Trong số đó có Esther, mặc dù bà là người Do Thái – sự thật này bà không chia sẻ với những người khác. Trong niềm vui sướng của mình và chú Mordecai, bà được vua Ahasuerus chọn làm hoàng hậu.

Dường như cuộc sống của Esther đã được định sẵn cho một kết thúc hạnh phúc. Nhưng sau đó một viên quan có tên Haman âm mưu khiến tất cả những người Do Thái trong vương quốc bị xử tử đơn giản chỉ vì ông ta đem lòng hận thù Mordecai. Khi Mordecai phát hiện ra

kế hoạch này, ông đã tìm đến sự giúp đỡ của Esther. Để cứu người dân của mình, Mordecai muốn bà cầu khẩn nhà vua.

ĐI TÌM CHỖ CỦA MÌNH

Đã bao giờ bạn cảm thấy mình không ở nơi mà mình thuộc về? Mọi người thường cảm thấy như vậy. Có lúc chúng ta thiếu mối quan hệ gần gũi với những người khác. Có lúc chúng ta nghi ngờ khả năng của mình và nghĩ rằng mình không thể làm công việc được yêu cầu. Đơn giản là chúng ta cảm thấy lạc lõng. Chúng ta sợ mình sẽ không bao giờ cảm thấy thoải mái. Esther hiểu. Suốt cuộc đời bà đều cảm thấy lạc lõng vì đã lạc khỏi gia đình, nền văn hóa và đất nước mình. Nhưng bà khích lệ chúng ta bằng những lời như sau: *“Không nơi nào lạc lõng khi bạn ở nơi của Chúa.”* Sau đó bà tiếp tục câu chuyện của mình.

Lời yêu cầu của Mordecai không hề nhỏ chút nào. Đối với Esther, để cố gắng tạo sự khác biệt cho người dân của mình, bà cần rất nhiều dũng khí. Vào thời điểm đó, nếu người nào diện kiến nhà vua khi chưa được vua cho gọi, kẻ đó sẽ bị xử tử. Trong 30 ngày, Esther không được vua vời đến. Nếu tự mình đến chỗ nhà vua, bà sẽ gây mạo hiểm đến tính mạng. Vì bà chưa hiểu rằng Chúa đã đặt bà ở nơi mà Ngài muốn để hoàn thành tâm nguyện của Ngài, ban đầu bà đã từ chối. Đoạn Kinh Thánh có viết:

“Mordecai bảo họ trở vào và trả lời với Esther, ‘Con đừng tưởng rằng nhờ ở trong hoàng cung con sẽ thoát khỏi những điều mọi người Do Thái khác sẽ phải chịu, vì nếu con yên lặng trong lúc này, dân Do Thái sẽ được tiếp trợ và giải cứu bằng cách khác, nhưng con và nhà cha con sẽ bị diệt mất; và ai biết, phải chăng vì thời điểm như thế này mà con đã được lập làm hoàng hậu?’” (Esther 4:13-14)

Lời Mordecai nói làm thay đổi cách Esther cảm nhận về bản thân. Lần đầu tiên, bà nhận ra Chúa có một nơi dành cho mình. Sự lưỡng lự được thay thế bằng những quyết tâm. Những nghi ngại của bà bị sự chắc chắn mới mẻ xua tan. Bà sẵn sàng hành động. Những dòng kinh sau nói lên phản ứng lập tức của bà:

Bấy giờ, Esther sai người ra trả lời với Mordecai: “Xin cha đi và mời tất cả những người Do Thái ở Shushan nhóm lại, rồi vì có con kiêng ăn; mà xin kiêng ăn kiêng uống trong ba ngày đêm. Con và các cung nữ của con cũng sẽ kiêng cử như vậy. Sau đó con sẽ đi

vào châu vua, đó là một việc trái phép; và *nếu con phải chết thì con sẽ chết.*” (Esther 4:15-16).

Esther đã thấy rõ rằng đặc quyền của bà không chỉ là mang đến niềm vui cho mình. Bà được đưa vào hoàng cung với một mục đích lớn hơn.

Can đảm và chủ động cho đến khi bạn hiểu được mục đích của mình trong cuộc sống. Những gì Esther trải qua gợi cho chúng ta nhớ đến lời nói của Winston Churchill: “Trong mọi thời đại, xuất hiện thời điểm khi một nhà lãnh đạo phải tiến lên phía trước để đáp ứng các nhu cầu của thời đại. Vì vậy, không có nhà lãnh đạo tiềm năng, người không hề có một cơ hội để tạo sự khác biệt tích cực trong xã hội. Thật thảm thương, có những thời điểm khi một nhà lãnh đạo không tiến lên theo thời đại.” Chúa không chỉ có một nơi dành cho chúng ta, Ngài đã đặt chúng ta ở nơi Ngài cần chúng ta. Quyết định này là của chúng ta cho dù chúng ta sẽ làm những gì có thể hay chúng ta đang ở đâu.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ ESTHER

Câu chuyện của Esther tự nó là một niềm khích lệ cho chúng ta. Hãy yên lòng nhớ rằng Chúa luôn ở bên chúng ta, và chúng ta có thể được Ngài dùng đến bất kể chúng ta thấy mình đang ở nơi nào. Nhưng Esther chưa hoàn tất việc của mình. Khi chúng ta đi đến chặng cuối của đường đua, bà nói với chúng ta:

- *“Trong một khoảng thời gian, có thể bạn không hiểu kế hoạch và mục đích mà Chúa dành cho cuộc sống của bạn là gì. Điều đó chắc chắn đúng với tôi. Nếu bạn đang ở trong một giai đoạn cuộc đời mà bạn không hiểu kế hoạch của Chúa là gì, hãy cứ vững lòng. Chỉ vì bạn không hiểu kế hoạch của Chúa đối với cuộc sống của bạn không có nghĩa là Ngài không quan tâm hoặc không có một kế hoạch nào. Hãy giữ Đức tin và sự vâng phục Ngài.”*
- *“Khi nhận ra mục đích của Chúa dành cho cuộc đời mình, bạn cảm thấy được thúc đẩy. Khi Mordecai giải thích với tôi rằng có thể Chúa đã cho tôi làm hoàng hậu chỉ để cứu người dân của Ngài, trái tim tôi bay vút trong tôi! Và nó khiến quyết tâm của tôi trở nên vững vàng. Khi đã đến lúc bạn nhận thấy lời kêu gọi của*

Chúa trong cuộc đời, nó sẽ thôi thúc bạn hành động, kể cả việc đối mặt với sự chống đối hay hiểm nguy.”

- “Chúng ta dễ mạo hiểm hơn khi biết Chúa đang kiểm soát mọi thứ. Khi tôi nói với Mordecai, ‘nếu con phải chết thì con sẽ chết’. Tôi đã tự đặt mình vào tay Chúa, và tin tưởng vào Chúa. Chúa không chỉ có một vị trí cho chúng ta ở đây trên trái đất mà Ngài cũng đã chuẩn bị cho chúng ta một chỗ trên Thiên đàng.”

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA ESTHER DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Đức Cha trên trời,

Hãy cho phép những người bạn của con có cái nhìn vượt lên nghịch cảnh hay những cảm giác bất an để thấy được mục đích vĩ đại của Ngài. Xin hãy khích lệ để họ có được niềm vui ở những nơi Ngài mang họ đến, hãy để họ vui vẻ khi biết ngài chịu trách nhiệm về họ, và thực thi hành động để thực hiện mục đích mà Ngài kêu gọi họ.

Amen

Khi Esther cầu nguyện cho chúng ta xong, bà trở về chỗ của mình trên khán đài cùng với những người khác.

Hướng dẫn thảo luận về Esther

Vì thế, khi lệnh vua được ban ra và sắc chỉ của vua được công bố, nhiều thiếu nữ trẻ đẹp đã bị tập hợp về kinh đô Shushan, đặt dưới quyền quản lý của Hegai. Esther cũng bị đem vào hoàng cung và ở dưới quyền quản lý của Hegai, người trông coi các phụ nữ trong cung. (Esther 2:8)

Khi Esther quay trở lại khán đài, chúng ta nhận ra thời gian đã có với bà thật quá ngắn ngủi. Tâm trí chúng ta tràn ngập những điều muốn hỏi bà. Phần thảo luận này cho chúng ta một cơ hội để nghiên cứu thông điệp của Esther và suy ngẫm về những gì chúng ta học được từ bà.

CÂU HỎI DÀNH CHO ESTHER: Bà cảm thấy ra sao những khi “lạc lõng”?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn cảm thấy và phản ứng thế nào khi rời khỏi một nơi thoải mái để rồi cảm thấy lạc lõng?

CÂU HỎI DÀNH CHO ESTHER: Bà có thấy ngạc nhiên với những thành công bất ngờ của mình và bà phản ứng ra sao?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Khi thành công đến bất ngờ và thay đổi là điều không thể tránh khỏi, bạn phản ứng ra sao?

CÂU HỎI DÀNH CHO ESTHER: Nếu mọi chuyện không xảy ra, liệu bà có biết được ý nguyện của Chúa dành cho cuộc đời mình không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Chúa tiết lộ với bạn ý nguyện của Ngài bằng cách nào? Thông qua người khác như Mordecai? Thông qua những thời điểm khó khăn?

CÂU HỎI DÀNH CHO ESTHER: Tại sao bà yêu cầu người khác cầu nguyện cho mình trước khi đến gặp nhà vua?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có cầu nguyện trước khi hành động? Bạn có cầu nguyện mình sẽ nhận được sự giúp đỡ của người khác không? Điều này giúp bạn ra sao?

CÂU HỎI DÀNH CHO ESTHER: Khi nào chúng tôi, cũng như bà, nên mạo hiểm vì Chúa và những người khác?

CÂU HỎI TỰ SUY NGÃM: Hãy kể ra một thời điểm bạn mạo hiểm vì Chúa và những người khác. Bạn sẽ làm lại lần nữa chứ?

3

JOSEPH

Đừng từ bỏ ước mơ

Sau khi Esther trở lại khán đài, một người đàn ông bước ra tiếp cận đường đua. Ông mặc áo dài trắng, và thật ngạc nhiên, ông đội khăn quăn đầu của người Ai Cập. Người đầu tiên bạn có thể nghĩ đến là Pharaoh, người đã đàn áp người dân Hebrew và chống lại Moses trước khi xuất hành. Nhưng ông không phải là một người có Đức tin, và bạn biết ông sẽ không ở sân vận động để khích lệ chúng ta. Sau đó, bạn nhận ra. Đây là Joseph, con trai của Jacob, một người có cuộc đời rất đặc biệt.

Khi bước về phía chúng ta, ngay lập tức ông bắt chuyện. Ông nói: “Ước mơ được hình thành thật lâu trước khi chúng thành hiện thực. Quãng thời gian từ lúc một giấc mơ ra đời cho đến lúc thực hiện nó luôn là một quá trình. Giai đoạn này chứa đầy những hoài nghi nghịch cảnh, thay đổi và bất ngờ. Trong suốt quá trình này, bạn sẽ thường xuyên phải đối mặt với một tình thế khó xử: Bạn phân vân giữa việc bỏ cuộc, hay đi tiếp. Tôi không ngần ngại mang đến cho bạn câu trả lời: “Đừng từ bỏ ước mơ của bạn.”

MANG THEO ƯỚC MƠ SUỐT CON ĐƯỜNG

Khi chúng ta bắt đầu chạy trên đường đua, Joseph không để mất thời giờ trong việc truyền đạt lại trí tuệ mà ông học được từ cuộc sống đầy nghịch cảnh. Ông nói với chúng ta:

Đừng từ bỏ ước mơ của bạn ngay cả khi bạn khởi đầu không được tốt

Giấc mơ của Joseph sớm đến với ông, khi ông 17 tuổi. Đó là khi ông nhận được mặc khải mà Chúa gửi đến, rằng một ngày nào đó những người anh em của mình và thậm chí cả cha mình cũng cúi chào mình. Joseph ngay lập tức chia sẻ tin đó với gia đình, và nó đã khiến ông gặp phiền phức. Nhưng điều đó không thể ngăn ông lại.

Sự khởi đầu của một giấc mơ thường tạo ra nhiệt huyết nhiều hơn là sự khôn ngoan. Chúng ta nói những điều chúng ta không nên nói và làm những điều chúng ta không nên làm. Giống như Joseph, chúng ta thường từ bỏ ước mơ của mình trong giai đoạn đầu, khi chúng mong manh nhất. Joseph khuyến khích chúng ta đoạt lại giấc mơ mà chúng ta đã bỏ rơi và một lần nữa xác nhận nó là của ta.

Đừng từ bỏ giấc mơ ngay cả khi gia đình bạn không ủng hộ

Kinh Thánh nói rằng khi Joseph kể với gia đình về giấc chiêm bao của mình, cha ông trả lời: “Điềm chiêm bao con thấy đó có ý nghĩa gì? Chẳng lẽ cha, mẹ con, và các anh em con sẽ đến sắp mình xuống đất trước mặt con sao?” (Sáng Thế Ký 37:10) anh trai ông còn phản ứng tệ hơn:

Họ bảo nhau: “Kìa, thằng nằm mộng đang đến kia. Bây giờ, nào! Chúng ta hãy giết nó đi, quăng xuống một cái hố nước nào đó, đoạn ta sẽ nói rằng nó đã bị thú rừng xé ăn, rồi sẽ xem các điềm chiêm bao của nó sẽ ra sao.” (Sáng Thế Ký 37:19-20)

Rõ ràng Joseph sẽ không nhận được sự trợ giúp nào từ gia đình.

Thật khó để nắm giữ giấc mơ của mình khi gia đình muốn bạn phải hiểu rõ nó. Nhưng khi giấc mơ của bạn đến từ Chúa, nó sẽ giữ lấy bạn khi bạn cảm thấy không thể giữ được nó.

Đừng từ bỏ ước mơ ngay cả khi hành trình của bạn đầy những bất ngờ

Nếu chỉ vì mọi thứ không như dự tính thì không có lý do gì để từ bỏ cả. Hãy nhìn những việc bất ngờ mà Joseph đã trải qua trong đời và xem ông đã phản ứng ra sao:

Bị gia đình hiểu lầm

Bị các anh bán làm nô lệ

Sống ở một đất nước xa lạ

Được ơn trong nhà của Potiphar

Bị vợ của Potiphar đổ tội oan

Bị ném vào ngục

Từ bỏ?

Từ bỏ?

Từ bỏ?

Tiếp tục!

Từ bỏ?

Từ bỏ?

Trông nom, cai quản các tù nhân	Tiếp tục!
Bị quan tửu chánh bỏ quên	Từ bỏ?
Bị lưu lại trong ngục hai năm	Từ bỏ?
Giải thích giấc mơ của Pharaoh	Tiếp tục!
Trở thành người đứng thứ hai trong quân đội Ai Cập	Tiếp tục!

Tại sao Joseph không bỏ cuộc? Xét cho cùng, như bạn và tôi, cơ hội từ bỏ của ông gấp hai lần cơ hội tiếp tục. Mọi giấc mơ đều chứa những bất ngờ, rủi ro rất có thể khiến bạn nản lòng. Làm thế nào Joseph có được sức mạnh để không từ bỏ giấc mơ của mình? Mỗi lần định bỏ cuộc, ông đều nhận ra Chúa luôn bên ông. Đó là điều quan trọng. Có người nói rằng:

Chúa quá nhân từ đến độ không thể tàn nhẫn.

Chúa quá thông thái đến độ không thể nhầm lẫn.

Khi tôi không thể tìm thấy bàn tay Ngài,

Tôi luôn có thể tin vào trái tim Ngài.

Ngay cả khi cuộc sống không còn ý nghĩa với Joseph thì nó vẫn còn ý nghĩa với Chúa.

Đừng từ bỏ ước mơ của bạn ngay cả khi mất một thời gian dài để nhận ra nó

23 năm trôi qua kể từ khi Joseph có giấc chiêm bao cho đến khi nó được ứng nghiệm. Nhưng cuối cùng, Joseph đã cai trị gia đình ông, đã hòa giải với các anh em của mình, và cứu nước Israel. Bạn không bao giờ biết lịch trình của Chúa sẽ như thế nào. Vì thế, khi bạn đang ở giữa hành trình, đừng bao giờ từ bỏ ước mơ của mình.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ JOSEPH

Joseph có rất nhiều điều muốn nói nhưng lại có quá ít thời gian để chia sẻ cùng chúng ta. Khi chúng tôi chạy gần đến cuối vòng đua, ông nói:

- “*Chúa luôn bên bạn.* Quan trọng là bạn phải nhớ lấy điều đó trong những quãng thời gian khó khăn nhất. Khi còn đang nằm trong hố, tôi đã không từ bỏ hy vọng vì tôi biết Chúa đang dõi theo tôi. (Ngài đã không để cho các anh tôi giết hại tôi!)”

Và khi bị vợ Potiphar cám dỗ, tôi cũng biết Chúa đã ở đó cùng tôi. Các bạn của tôi ơi, hãy nhớ rằng, dù thử thách hay cám dỗ, Chúa đều ở bên bạn.”

- *Phát huy bản thân trong những lúc gian nan.* Khi bạn chịu cảnh bất công hay rơi vào những lúc khó khăn, than phiền không làm bạn tốt hơn được. Khi mọi người đồn ngả bạn, điều tốt nhất bạn có thể làm là để cho nó khiến bạn tốt hơn. Mỗi lần thấy mình gặp rắc rối, tôi cố gắng học hỏi những điều mới mẻ. Bạn phải cố gắng làm như vậy.
- *Thấy rõ rằng tự khuyến khích không bao giờ có thể thay thế được sự khích lệ của Chúa.* Mỗi khi tôi cố gắng thúc đẩy bản thân, nó đều chống lại tôi. Hãy nhìn những gì đã xảy ra khi tôi nói với các anh tôi về giấc chiêm bao của mình! Khi được tiến cử với Pharaoh, cuối cùng tôi đã có được bài học cho mình. Tôi biết rằng thành công của mình đến từ Chúa, và tôi đã dâng Ngài niềm tin. Sự tiến bộ duy nhất có ý nghĩa là tiến bộ mà Chúa ban cho.
- *Khi giấc mơ được thực hiện, nó ngọt ngào hơn bạn có thể tưởng tượng.* Khi giấc mơ do Chúa ban tặng, việc thực hiện nó đáng để chờ đợi. Bạn có biết tôi cảm thấy thế nào khi cuối cùng tôi đã hòa giải với gia đình và nói với các anh rằng: ‘Mặc dù các anh đã có ý hại tôi, nhưng Chúa đã biến việc ấy thành điều tốt cho tôi, để nhờ đó có thể bảo tồn mạng sống của nhiều người như Ngài đã làm ngày nay?’ (Sáng Thế Ký 50:20) Là một cậu bé, tôi đã chỉ mơ có sức mạnh để đạt được những việc của riêng mình. Tuy nhiên, nhờ ân sủng của Chúa, tôi đã có thể cứu gia đình mình, sống trên vùng đất trọng yếu, lãnh đạo nhà nước mạnh nhất trên Trái đất, và giúp bảo vệ người của Chúa vì mục đích cao cả hơn bản thân. Việc thực hiện giấc mơ vượt xa mong đợi của tôi. Chúa có mặt trong tâm trí chúng ta nhiều hơn chúng ta có thể tưởng tượng. Ngài là Đấng ban tặng các món quà tốt đẹp và hoàn hảo, và là người hoàn tất mọi giấc mơ Ngài ban.”

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA JOSEPH DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Con không thỉnh cầu Ngài làm giảm mọi nỗi đau mà những người bạn của con trải qua, con thỉnh cầu Ngài cung cấp nhiên liệu để họ hoàn thành mục đích của mình. Xin hãy

khiến cho giấc mơ trong đời mà Ngài ban cho họ sống động trong tâm trí họ, và mang đến cho họ lòng can đảm để tiếp tục cuộc chạy đua.

Amen

Khi Joseph cầu nguyện xong, ông vội nắm lấy vai của mỗi người chúng ta và tặng một cái bóp vai đầy khích lệ. Sau đó, ông đi đến khán đài. Và đó là khi chúng ta thấy người khổng lồ của Đức tin tiếp theo đi xuống chào đón chúng tôi. Đó là một người đàn ông với bộ râu dài mang theo một cây gậy trong tay. Ngay lập tức, trực giác của tôi nói với tôi chắc chắn đó là Moses.

Hướng dẫn thảo luận về Joseph

Israel thương Joseph hơn tất cả các con trai ông, vì chàng là con muộn sinh ra trong lúc ông đã già. Ông may cho chàng một chiếc áo choàng dài tay có nhiều màu. Các anh chàng thấy chàng được cha thương yêu hơn tất cả các anh em, họ ghét chàng và không thể nói chuyện tử tế với chàng. (Sáng Thế Ký 37:3-4)

Khi Joseph quay trở lại khán đài, chúng tôi nhận ra thời gian được nói chuyện cùng ông quá ngắn ngủi. Tâm trí chúng tôi tràn ngập những điều muốn hỏi ông. Phần thảo luận này mang đến cho chúng ta một cơ hội để nghiên cứu thông điệp của Joseph và suy ngẫm về những gì chúng ta học được từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO JOSEPH: Ông có thấy nản lòng khi có một giấc mơ mà gia đình lại không ủng hộ?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có từng chia sẻ một giấc mơ với gia đình bạn mà họ lại không hiểu? Đó là giấc mơ gì và bạn cảm thấy thế nào?

CÂU HỎI DÀNH CHO JOSEPH: Khi có chuyện xảy ra, ông đã muốn từ bỏ ra sao?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có dễ dàng từ bỏ khi có chuyện xảy ra hoặc khi bạn không hiểu những gì đang xảy ra với mình không?

CÂU HỎI DÀNH CHO JOSEPH: Làm thế nào ông biết Chúa ở bên mình trong những quãng thời gian khó khăn đó?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Làm thế nào mà bạn biết Chúa ở bên mình trong những lúc khó khăn? Bạn có đôi khi quên mất không? Nếu có thì tại sao?

CÂU HỎI DÀNH CHO JOSEPH: Việc tha thứ cho các anh trai của ông khó khăn ra sao?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Việc tha thứ cho những người đã làm điều sai trái đối với bạn khó khăn ra sao? Có người nào bạn đã không tha thứ không? Nếu có, điều gì bạn có thể học hỏi từ Joseph để giúp bạn tha thứ cho họ?

CÂU HỎI DÀNH CHO JOSEPH: Có phải ông chỉ nhìn thấy bàn tay Chúa trong cuộc đời mình sau khi nhận ra giấc mơ của mình?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thấy bàn tay Chúa trong cuộc đời mình vào mọi lúc hay chỉ trong thời điểm thuận lợi? Điều gì cần xảy ra trong cuộc sống của bạn để giúp bạn cảm nhận được sự ủng hộ của Chúa trong những lúc lo lắng?

4

MOSES

Sống trong vùng Đức tin,

không phải vùng an toàn

Khi Moses đến gần chúng tôi, tôi háo hức được chạy cùng ông. Có quá nhiều thứ để chiêm ngưỡng về cuộc đời ông, tôi tự hỏi chúng ta sẽ nói về điều gì. Có phải sẽ là sự sáng tạo của mẹ ông khi đặt ông vào giỏ thả trôi trên sông Nile để cứu mạng ông khi ông còn là một đứa bé? Có phải chúng ta sẽ tìm hiểu về cuộc gặp gỡ với Chúa nơi bụi gai cháy rực? Hay việc chia cắt Biển Đỏ? Hay chuyện ông nhận lãnh *Mười điều răn* ra sao? Và hơn thế, có lẽ ông sẽ mang đến cho chúng ta những hiểu biết về sự lãnh đạo, chẳng hạn làm thế nào ông có thể lãnh đạo 2 triệu con người không ngừng kêu ca! Có quá nhiều thứ ông có thể dạy bạn và tôi!

Thoáng chốc chúng tôi đang cùng nhau chạy trên vòng đua. Trong chốc lát, chúng tôi chỉ đơn giản là di chuyển bên nhau, chờ đợi để nghe những gì ông nói. Cuối cùng Moses, người đàn ông đã nói chuyện trực tiếp với Chúa như nói với một người bạn lên tiếng: *“Sống trong vùng Đức tin, không phải vùng an toàn.”*

GIA TẶNG NIỀM TIN

Khi chúng ta tiếp tục chạy, Moses dường như xem xét những gì ông muốn nói với chúng ta. Cuối cùng, ông nói: “Câu chuyện cuộc đời của mỗi người được viết ra trong những tình huống mạo hiểm – có người chấp nhận và có người né tránh rủi ro. Hãy nhìn vào cuộc đời tôi đây. Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ biết câu chuyện của tôi nếu tôi không bước ra khỏi vùng an toàn? Thậm chí tôi có còn được nói chuyện với bạn ngay lúc này nếu tôi không bước vào vùng của Đức tin?” Ông nhìn chăm chăm vào chúng tôi. Ánh mắt thật dữ dội.

Moses tiếp tục: “Những khoảnh khắc vĩ đại nhất trong bước đi của tôi với Chúa đến từ bụi gai cháy. Quyết định tôi đưa ra vào ngày hôm đó đã viết nên 40 năm tiếp theo của câu chuyện về cuộc đời tôi. Đó là một quyết định giúp tôi được gặp Chúa hàng ngày! Nhưng giây

phút quyết định không dễ dàng thực hiện.” Moses tiếp tục thuật lại những gì ông đã phải vượt qua để ra khỏi vùng an toàn và đi vào vùng Đức tin.

Moses đã bước qua những trải nghiệm trong quá khứ của mình

Moses chào đời trong sự bất định, nhưng sau khi mẹ ông đặt ông vào bàn tay Chúa và được con gái của Pharaoh nuôi, ông sống một cuộc sống thoải mái tiện nghi. Ông lớn lên trong một cuộc sống đầy đủ tiện nghi ở vùng an toàn – cung điện của vua Ai Cập.

Sau đó, khi được 40 tuổi, ông đã chấp nhận mạo hiểm. Ông rời khỏi vùng an toàn và cố gắng tự mình làm điều gì đó thật lớn lao cho người dân của mình. Ông đã giết một người Ai Cập trong khi bảo vệ một người Hebrew, đồng bào của mình. Nỗ lực của ông đưa đến kết quả gì? Pharaoh muốn giết ông vì chuyện đó, và Moses đã phải chạy trốn, từ bỏ mọi thứ mà ông từng được hưởng.

Trong 40 năm tiếp theo lưu đày trên sa mạc, Moses không bao giờ quên những trải nghiệm của mình ở Ai Cập. Ông trở nên giống như con mèo từng ngồi trên một bếp lò nóng và quyết tâm không bao giờ trèo lên trên bếp một lần nữa. Moses cảm thấy ông đã nhận được bài học cho mình: Ai Cập không phải là nơi dành cho ông!

Moses đã bỏ lại sau lưng cuộc sống sung túc hiện tại mà ông có được

Ngày buồn là ngày khi một người trở nên hoàn toàn hài lòng với cuộc sống mình đang sống, với những dòng suy nghĩ, những việc mình đang làm – khi ở đó ước muốn làm điều gì đó lớn lao hơn cho Chúa sẽ mãi mãi ngừng gõ cửa tâm hồn mình.

Sau khi Moses rời khỏi Ai Cập, ông đã dành 40 năm tiếp theo trông nom những chú cừu tại xứ Midian hoang dã. Ông dần quen với lối sống ở đó. Sa mạc đã trở thành một vùng an toàn cho Moses. Jethro đã đưa Moses trở thành người của gia đình mình. Moses lấy một trong những con gái Jethro làm vợ và họ có một đứa con trai. Moses đã có một chỗ an toàn trong công việc kinh doanh của gia đình. Vì Jethro không có con trai nên Moses trở thành người thừa kế hiển nhiên. Tại sao ông lại muốn rời bỏ tất cả những điều đó? Ông đã tột

luyện một cuộc sống mới cho mình, và tuy nó không phải trong một cung điện, nhưng rất thoải mái. Ông đã mãi mãi bỏ lại Ai Cập phía sau và bước sang một bước ngoặt hoàn toàn mới. Hoặc ít nhất đó là những gì ông nghĩ.

Moses vượt qua những bất an về tương lai của mình

Khi Chúa gọi Moses qua đám bụi gai cháy và bảo ông rời khỏi điều kiện thoải mái hiện tại, trở về Ai Cập để hoàn thành sứ mạng cuộc đời mình, Moses thấy bất an lo lắng về bản thân và tương lai của mình. Vì thế, ông đặt ra nhiều câu hỏi hoài nghi:

- “Con là ai mà dám đến?” (Xuất E-dip-tô Ký 3:11)
- “Con sẽ nói với họ làm sao?” (Xuất E-dip-tô Ký 3 :13)
- “Nhưng nếu dân ấy không tin con?” (Xuất E-dip-tô Ký 4:1)
- “Lâu nay con vẫn chẳng có tài khéo nói, vì miệng và lưỡi con hay ngập ngừng.” (Xuất E-dip-tô Ký 4:10)

Mỗi khi Moses lên tiếng phản đối sự kêu gọi của Chúa, Ngài đáp lại một cách thấu đáo. Nhưng Moses vẫn còn e sợ. Cuối cùng ông kêu: “Ôi lạy Chúa, Chúa muốn sai ai đi thì đi” (Xuất E-dip-tô Ký 4:13). May mắn thay cho Moses, Chúa đã không trả lời. Mặc dù sợ hãi nhưng cuối cùng Moses cũng làm điều duy nhất có ích khi chúng ta hoang mang về tương lai: Ông nương tựa vào Chúa, người biết tường tận tương lai của chúng ta. Để làm được như vậy, ông đã nghe theo tiếng gọi của Chúa, rời khỏi vùng an toàn tiện nghi và trở về Ai Cập. Kết quả là, những đứa con của Israel được đưa ra khỏi bàn tay của Pharaoh.

NHỮNG LỜI KHÍCH LỆ TỪ MOSES

Chúng ta có thể thấy rằng thời gian với Moses đang đến hồi kết thúc, và trước khi chia tay, ông chia sẻ với chúng ta những chân lý sau đây:

- “*Chúng ta không tự nhiên rời khỏi vùng an toàn. Tôi đã không muốn rời khỏi Ai Cập; đó là tất cả những gì tôi biết. Nhưng nếu tôi không đi, sẽ không bao giờ có*

chuyện diễn ra ở bụi gai cháy. Sau đó tôi đã không muốn rời sa mạc Midian. Nhưng nếu không rời sa mạc, tôi sẽ không bao giờ thấy Chúa chia tách Biển Đỏ hay cứu nhân dân của Ngài. Và tôi sẽ không bao giờ nói chuyện chính diện với Chúa. Chỉ vì bạn không muốn làm điều gì đó không có nghĩa rằng bạn không nên làm.”

- *“Sự lớn mạnh bắt đầu khi chúng ta rời khỏi vùng an toàn. Trong 40 năm, tôi hưởng lợi từ mọi thứ mà Ai Cập đã ban cho. Nhưng chỉ sau khi rời khỏi Ai Cập lần đầu tiên, tôi mới bắt đầu học được điều gì là thực sự quan trọng. Và mất 40 năm trên sa mạc tôi mới khám phá ra Chúa định dùng tôi như thế nào. Từ khi ấy, tôi đã được Chúa đập vỡ tan rồi tái tạo lại. Tôi đã học được sự khiêm tốn. Bạn không thể vừa dẫm chân tại chỗ lại vừa học hỏi. Nếu muốn tiến lên, bạn cần phải đi.”*
- *“Vùng an toàn cướp đi những khoảnh khắc và kỷ niệm tuyệt vời nhất của chúng ta. Nhiều người vì quá sợ rủi ro nên sống cả đời ở Ai Cập, vùng đất “chưa đủ”. Một số người khác sẵn sàng ra khỏi vùng an toàn, đi vào sa mạc, vùng đất “vừa đủ”. Nhưng Chúa muốn dành cho bạn nhiều hơn. Ngài muốn bạn rời khỏi vùng hoang dã và đi vào vùng đất hứa, vùng đất “quá đủ”. Trong 20 năm tới kể từ lúc này, bạn sẽ thấy thất vọng vì đã không chấp nhận mạo hiểm. Hãy đánh bại sự hối tiếc của ngày mai bằng cách đi vào vùng Đức tin của ngày hôm nay.”*

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA MOSES DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Chúa của những vị Chúa Con

Xin hãy ban cho những người bạn của con sự bất mãn. Xin hãy kéo họ ra khỏi vùng an toàn để họ có thể sống từng ngày trong vùng Đức tin. Hãy khiến cho họ hoàn toàn phụ thuộc vào Ngài, để họ có thể làm những việc lớn lao hơn bản thân mình.

Amen

Lời cầu nguyện của Moses chỉ lớn hơn lời thì thầm một chút thôi nhưng lại chứa đựng sức mạnh ngoài sức tưởng tượng. Trong thoáng chốc, tất cả những gì tôi có thể nghĩ đến là:

Chúng ta vừa nói chuyện với người đàn ông đã trực tiếp đối diện với Chúa! Nói rồi Moses biến mất. Khi bạn và tôi nhìn thấy bóng ông khuất dần thì một nhân vật khác xuất hiện từ khán đài.

Hướng dẫn thảo luận về Moses

Vả, bấy giờ, con gái Pharaoh xuống sông tắm, còn các nô tì đi dạo chơi trên mé sông; công chúa thấy cái rương mây đó giữa đám sậy, bèn sai con đòi mình đi vớt lên. Công chúa mở rương ra, thấy đứa trẻ, là một đứa con trai nhỏ đang khóc, bèn động lòng thương xót mà rằng: Ấy là một đứa con của người Hebrews. (Xuất E-díp-tô Ký 2:5-6)

Khi Moses quay lại khán đài, chúng ta nhận thấy thời gian với ông thật ít ỏi. Tâm trí chúng ta ngập tràn những điều muốn hỏi ông. Phần thảo luận này cho chúng ta cơ hội nghiên cứu thông điệp của Moses và suy ngẫm về những gì đã học được từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO MOSES: Thân mẫu của ông có bao giờ kể rằng Chúa đã bảo vệ ông vì một lý do nào đó không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thể chỉ ra một người hay một kinh nghiệm mang đến cho bạn cảm giác mình là người đặc biệt và Chúa có một kế hoạch cho cuộc đời bạn không? Nếu có thì khi nào và người đó là ai?

CÂU HỎI DÀNH CHO MOSES: Tại sao ông cảm thấy mình không xứng khi Chúa yêu cầu ông giải thoát người dân Israel?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Liệt kê những lý do bạn cảm thấy mình không đủ khả năng khi Chúa yêu cầu bạn làm một việc gì đó. Bạn có để cho những lý do đó ngăn cản bạn tuân phục Ngài không?

CÂU HỎI DÀNH CHO MOSES: Bụi gai cháy là một bước đột phá trong cuộc đời ông. Sự việc đó đã thay đổi ông ra sao?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn đã bao giờ trải qua một sự đột phá về tinh thần trong cuộc đời chưa? Đó là gì? Nó mang đến những gì cho bạn?

CÂU HỎI DÀNH CHO MOSES: Có khó không khi quay lại nơi trước kia ông từng thất bại và cố gắng lần nữa để cứu thoát người dân của Chúa?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có tránh né một người hoặc tình huống nào đó vì trải nghiệm tiêu cực mà bạn đã từng có? Đó là gì và bạn sẽ làm gì?

CÂU HỎI DÀNH CHO MOSES: Nhiều lần ông bị đưa ra khỏi vùng an toàn để vâng lệnh Chúa. Việc đó đã bao giờ dễ dàng chưa?

CÂU HỎI TỰ SUY NGÃM: Bạn có ra khỏi vùng an toàn ở bất kỳ nơi nào vì vâng lệnh Chúa không? Đó là nơi nào và bạn học được điều gì?

REBEKAH

Hào phóng với kẻ khác

Chúng ta vẫn còn đang ngẫm nghĩ về lời của Moses thì nhận ra một người phụ nữ xuất hiện từ khán đài và đang tiến về phía chúng ta. Trước khi chúng ta có thể suy đoán xem bà là ai thì bà đã nhanh chóng bắt chuyện với chúng ta. Bà nói: “Mỗi tối tôi đều đến suối nước trong thị trấn, không có điều gì bất thường xảy ra. Khi chờ đợi đến lượt lấy nước, tôi đã thăm hỏi và nói chuyện với mọi người về những việc ban ngày.”

Bà nói: “Sau khi lấy nước, tôi đặt bình lên vai và bắt đầu đi về nhà. Bỗng một người lạ mặt tiến về phía tôi xin nước uống. Đó là một ông già với giọng nói nhân hậu. Ông mặc giống một người đầy tớ, nhưng rõ ràng ông xuất thân từ một gia đình khá giả. Ông dính bụi bẩn như thể mới đi chu du một thời gian dài rồi vậy.”

“Không chút do dự, tôi hạ bình nước xuống và cho ông chút nước. Ông uống một hơi dài ngon lành và đó là lúc tôi để ý đến những chú lạc đà của ông. Vì ông khát nên tôi thấy những chú lạc đà của ông hẳn cũng cần nước. Vì thế tôi cũng cho chúng uống nước.” Bà chộp lấy cánh tay áo của chúng tôi và nói: “Tôi đã không nhận ra hành động của sự rộng lượng này sẽ thay đổi cuộc đời mình và những người khác như thế nào. Tôi đã không biết những hành động của mình là sự hồi đáp cho lời cầu nguyện của một người đầy tớ và là kế hoạch của Chúa tối cao. Tất cả những gì tôi làm là làm những gì tôi thấy nên làm. Bạn cũng phải như vậy: *Hãy hào phóng với người khác.*”

KẾ HOẠCH NHÂN TỪ CỦA CHÚA

Người phụ nữ đó không ai khác chính là Rebekah. Bà đã không biết rằng người đàn ông bà đối đãi chính là người đầy tớ của Abraham. Ông được cử đi tìm cô dâu cho con trai của Abraham là Isaac. Ngay trước khi Rebekah đến, người đầy tớ ấy đứng bên cạnh cái giếng sau chuyển đi dài và cầu nguyện:

“Lạy CHÚA, Đức Chúa Trời của chủ Abraham tôi ơi! Xin ngày nay cho tôi gặp điều mà tôi tìm kiếm, và hãy làm ơn cho Chủ Abraham của tôi! Đây, tôi đứng gần bên giếng này, các con gái của dân trong thành sẽ ra đi xách nước, xin cho người gái trẻ nào mà tôi nói như vậy: “Xin nàng hãy nghiêng bình, cho tôi uống nhờ hóp nước,” mà nàng trả lời rằng: “Hãy uống đi, rồi tôi sẽ cho các lạc đà ngươi uống nữa,” chính người mà Chúa đã định cho Isaac, kẻ tôi tớ Ngài; và nhờ đó tôi sẽ biết rằng Chúa đã làm ơn cho chủ tôi vậy.” (Sáng Thế Ký 24:12-15)

Không còn nghi ngờ gì nữa, người đầy tớ chắc chắn tự hỏi ông sẽ phải hỏi xin cô gái bao nhiêu nước trước khi tìm được người cho lạc đà của ông uống nước. Đó không phải là một yêu cầu nhỏ. Nó không giống như cho một chú chó uống nước. Ông có 10 chú lạc đà, mỗi chú có thể uống 20 Galông nước. Hãy xem sự tính toán nước uống cho lạc đà này:

10 lạc đà, mỗi con uống 20 Galông = 200 Galông
200 Galông được lấy bằng bình nước 5 Galông =
40 lượt
40 lượt với tốc độ mỗi lượt 3 phút (vừa phải) =
2 tiếng

Lời đề nghị giúp đỡ ấy tưởng chừng như đơn giản nhưng Rebekah đã phải bỏ ra hai tiếng để hoàn tất.

NGUYÊN TẮC ĐẠO ĐỨC CỦA REBEKAH

Rebekah đã làm nhiều hơn. Sự hào phóng của cô hoàn toàn trái ngược với thái độ phổ biến ngày nay. Dường như Rebekah đang nói: “Tôi sẽ làm *nhiều hơn* điều bạn yêu cầu.” Ngược lại, ngày nay nhiều người dường như nghĩ rằng: *Tôi sẽ làm những điều mà người ta ít mong đợi nhất về tôi và sẽ cố gắng để đạt được nhiều hơn thế*. Đáng buồn thay, tinh thần căn bản này thậm chí đã len lỏi vào cuộc sống và suy nghĩ của nhiều con người có Đức tin. Một vài cá nhân khao khát làm nhiều hơn những gì họ phải làm. Tất cả những nơi đã đi qua, bạn đều có thể bắt gặp những người muốn nỗ lực nhỏ nhất để nhận được lợi ích nhiều nhất.

Nếu khao khát muốn nhiều hơn như Rebekah, chúng ta cần ghi nhớ điều này:

Bạn không thể vừa hào phóng, vừa tuân theo luật

Rebekah làm nhiều hơn người ta yêu cầu hay hy vọng. Tinh thần rộng lượng của cô thật khác thường. Bạn có thể đối chiếu hành động của cô với người Pharisees nghiêm giữ luật pháp, những người mà tôn giáo của họ có thể đo đếm bằng thước. Những người tuân theo pháp luật trở nên kiêu ngạo không thể chịu nổi hoặc bất an triền miên. Nếu muốn được như Rebekah, chúng ta không thể giẫm chân tại chỗ.

Cho đến chừng nào đi hết dặm đầu, bạn mới đi dặm thứ hai được

Thật dễ để mọi người nói về những điều vĩ đại và cao thượng họ định làm trong tương lai. Nhưng nếu không hào phóng với những gì họ có bây giờ thì không chắc rằng họ sẽ thay đổi bất ngờ về sau. Rebekah bắt đầu sự phục vụ của mình bằng việc làm những gì được yêu cầu ở ngay thời điểm hiện tại. Cô đưa cho người lạ nước uống. Sau đó, cô tiếp tục chăm sóc lũ lạc đà. Cũng như vậy, chúng ta cần bắt đầu bằng việc cho tặng ngay bây giờ, tại nơi chúng ta đang ở, chứ không phải ở một nơi nào đó trên cầu vồng hay một ngày nào đó xa xôi trong tương lai.

Nỗ lực nhiều hơn mang đến phước lành nhiều hơn

Thật dễ dàng với Rebekah biết bao khi hạ bình, cho người lạ uống, và tiếp tục lên đường về nhà. Lẽ ra như thế thì thật dễ dàng thoải mái. Nhưng sau đó cô lại tiếp tục cho lạc đà uống nước. Trước khi được đề nghị giúp đỡ, chắc chắn cô đã nghĩ về thời gian, công sức và sự hy sinh cần có cho hành động hào phóng của mình. Thế nhưng, cô đã làm. Điều đó khiến cô nổi bật hẳn trong đám thiếu nữ có mặt ở dòng suối vào tối hôm đó. Và kết quả là, cuộc đời cô đã thay đổi theo những hướng mà cô không thể tưởng tượng.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ REBEKAH

Rebekah biết bà chỉ có ít phút cho chúng ta, và lời nói của bà cũng khẩn trương. Bà biết rằng để khích lệ sự hào phóng trong người khác là việc “lội ngược dòng” của bản tính con người. Nhưng bây giờ, cũng như lúc đó, bà rất kiên nhẫn. Bà nói:

- *“Khi chúng ta hào phóng, chúng ta nhận được nhiều hơn là mình nghĩ. Chúa nói: Vì các ngươi xét đoán người ta thế nào, các ngươi sẽ bị xét đoán lại thế ấy; các ngươi lường cho người ta mức nào, các ngươi sẽ bị lường lại mức ấy. (Matt 7:2). Chúng ta thiết lập tiêu chuẩn cho những gì mình nhận được bằng việc mình cho đi những gì. Tôi trao đi nhiều hơn một chút những gì được yêu cầu, nhưng nhận được nhiều hơn mình mong đợi: Tôi trở thành người bà vĩ đại của Messiah! Hãy cho đi những gì có thể. Bạn không biết Chúa mong muốn trao lại cho bạn thứ gì đâu.”*
- *“Khi chúng ta hào phóng, những người ta yêu mến sẽ được phước lành. Khi người đầy tớ của Abraham tiết lộ mình là ai, ông mang vàng bạc, vải quý đưa cho tôi. Nhưng ông cũng mang những thứ quý giá đến cho mẹ và anh trai tôi. Sự hào phóng luôn mang đến phước lành cho những người thân của người trao tặng.”*
- *“Khi chúng ta cho đi, tác động của sự hào phóng thường vượt xa khả năng của chúng ta. Trong giây phút cho đi, bạn không thể hình dung hành động của mình có thể ảnh hưởng đến cuộc đời của người khác như thế nào đâu. Hãy tưởng tượng thế giới sẽ như thế nào nếu...”*

Michelangelo nói: “Tôi không vẽ trần nhà Nguyễn.”

Noah nói: “Tôi không đóng tàu.”

Moses nói: “Tôi không chia tách sông.”

David nói: “Tôi không đánh bại Goliath.”

Mẹ Maria nói: “Tôi không phải trinh nữ sinh con.”

Thánh John Baptist: “Tôi không làm lễ rửa tội.”

Thánh Peter nói: “Tôi không có tông đồ không phải người Do Thái.”

Thánh Paul nói: “Tôi không gửi thư tín.”

Thánh Jesus nói: “Tôi không bị đóng đinh vào thập tự.”

Một lối sống hào phóng sẽ giúp bạn sống lâu trên Trái đất và trở nên vĩnh cửu.

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA REBEKAH DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Con cầu xin Ngài trao cho những người bạn của con đôi mắt để nhìn thấy cơ hội trong đời sống thường ngày, đôi tay để vươn ra và cho đi nhiều hơn người khác đòi hỏi hay mong đợi, và tấm lòng để làm được việc này với những động cơ trong sáng không tư lợi.

Amen

Khi nhìn theo Rebekah về chỗ của mình nơi khán đài, chúng ta cảm thấy một sự thúc giục trong tim. Chúng ta muốn cho đi nhiều hơn trước khi nhận. Về mặt cá nhân, tôi xác định mình sẽ tìm kiếm nhiều cơ hội hơn để cho đi một cách hào phóng tại đây và lúc này. Sau đó tôi nhìn thấy người tiếp theo bước ra gặp chúng ta.

Hướng dẫn thảo luận về Rebekah

Trước khi ông dứt lời, kìa, nàng Rebekah, ái nữ của Bethuel, con bà Milcah vợ của Nahor em trai Abraham, vắt vò trên vai đi ra lấy nước. Nàng đáp: “Thưa bác, xin mời bác uống nước;” rồi nàng vội vàng hạ vò nước xuống và mời ông uống nước. (Sáng Thế Ký 24:15,18).

Khi Rebekah quay trở về khán đài, chúng ta nhận thấy thời gian cùng bà thật ngắn ngủi. Tâm trí chúng ta tràn ngập những điều muốn hỏi bà. Phần thảo luận này mang đến cho chúng ta một cơ hội để nghiên cứu về thông điệp của Rebekah và suy ngẫm về những gì chúng ta học được từ bà.

CÂU HỎI DÀNH CHO REBEKAH: Khi nhìn thấy lạc đà của người đầy tớ, bà có nghĩ kĩ trước khi lấy nước cho chúng uống không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có ngại giúp đỡ khi việc mà bạn được đề nghị giúp đỡ mất nhiều thời gian, công sức và tiền bạc? Khi nào bạn đắn đo và không giúp đỡ? Khi nào bạn đắn đo và giúp đỡ?

CÂU HỎI DÀNH CHO REBEKAH: Có lần nào bà lấy nước mà muốn từ bỏ không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Có khi nào bạn không hoàn thành cam kết của mình? Tại sao bạn từ bỏ?

CÂU HỎI DÀNH CHO REBEKAH: Bà có bao giờ nghĩ rằng bà sẽ nhận được thứ gì đó từ sự hào phóng của mình?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thường hỏi: “Ta sẽ nhận được gì” trước khi trở nên hào phóng với người khác? Khi nào bạn hào phóng mà không tự hỏi: “Việc đó cho mình cái gì?”

CÂU HỎI DÀNH CHO REBEKAH: Bà cảm thấy thế nào khi những người khác nhận được phước lành từ sự hào phóng của mình?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Những người khác có từng được lợi từ sự hào phóng của bạn không? Đó là ai và khi nào?

CÂU HỎI DÀNH CHO REBEKAH: Bà có nhận thấy mình là lời đáp lại trực tiếp cho lời cầu nguyện của một ai đó không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Khi nào bạn là người đáp lại trực tiếp lời cầu nguyện của một ai đó? Bạn cảm thấy thế nào khi phát hiện ra điều đó?

6

ABRAHAM

Chúa luôn làm điều đúng đắn

Người đàn ông đang ra khỏi đám đông khiến tôi nhớ đến Noah, mặc dù ông không hẳn là già. Bộ đồ ông mặc gần giống với Noah, nhưng hóa ra ông rất khá giả. Thậm chí trước khi chúng ta quan sát ông nhiều hơn, ông đã nhanh chóng đến chạy cùng chúng ta và lập tức nói: “Tên tôi là Abraham.”

Tôi khó có thể kìm nén lòng mình. Ngay cạnh chúng ta đây là người đàn ông mà dân Hebrews gọi là cha của họ. Đất nước ấy là Israel và việc thực hiện kế hoạch của Chúa thực sự bắt đầu từ Abraham và gia đình ông. Abraham là một người bạn của Chúa.

Tôi tự hỏi người đàn ông vĩ đại này sẽ nói gì với bạn và tôi. Chúng tôi chỉ vừa bắt đầu chạy thì Abraham nói với một sự quả quyết: “*Chúa luôn làm điều đúng đắn.*”

HỌC CÁCH TIN VÀO CON NGƯỜI CHÚA

Không ngần ngại, Abraham bắt đầu dạy chúng ta về Chúa và tính trung thực của Ngài. Ông giải thích:

Chúa luôn làm điều đúng đắn, dù việc đó mất một thời gian dài

Khi thời gian trôi đi từ lúc Chúa hứa một điều gì đó cho đến khi Ngài thực hiện nó, chúng ta thường cư xử như những đứa trẻ không thể đợi đến Giáng Sinh. Chúng ta không thích chờ đợi, và chúng ta sợ mình bị lãng quên. Thật dễ dàng thấy tại sao Abraham (có tên là Abram trước khi Chúa thay đổi) trở nên thiếu kiên nhẫn. Khi Chúa cử ông ra khỏi thành Ur của người Chaldeans, Ngài hứa với ông rằng ông sẽ sở hữu vùng đất Canaan và sẽ có nhiều con cháu, và con cháu ông sẽ xây dựng nên một quốc gia vĩ đại. Việc thực hiện lời hứa sẽ

mang đến cho ông niềm vui lớn lao. Nhưng sau 10 năm, Chúa vẫn không thực hiện lời hứa của Ngài. Hãy xem thập kỷ đó mang đến những gì cho Abraham:

- Ông rời bỏ gia đình và quê hương
- Chúa hứa ban phước cho ông và con cháu ông
- Abraham trải qua một nạn đói
- Ông sợ Pharaoh và nói dối Ngài
- Ông trải qua mâu thuẫn gia đình, ông và Lot chịu biệt ly
- Khi Lot bị bắt cóc, ông đuổi theo kẻ bắt cóc và chiến đấu để cứu Lot
- Ông vẫn không có con trai.

Sau 10 năm và trải qua nhiều thử thách, Abraham muốn biết giao ước với Chúa có còn không. Kinh Thánh viết rằng:

Sau các việc đó, lời của CHÚA đã đến với Abram trong một khái tượng: “Hỡi Abram, đừng sợ. Ta là thuẫn che chở ngươi. Phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn.” Ngài dẫn ông ra bên ngoài và phán: “Ngươi hãy nhìn lên trời và đếm các vì sao, liệu ngươi có thể đếm hết chẳng?” Đoạn Ngài phán với ông: “Dòng dõi ngươi rồi cũng sẽ đông như vậy.” Ông tin CHÚA, bởi thế ông được Ngài xem là công chính. (Sáng Thế Ký 15:1, 5-6)

Ngay cả sau khi được Chúa trấn an, Abraham vẫn không biết Chúa muốn đi tới đâu. Trong phút chốc, ông và Sarah cố giải quyết vấn đề với người thị nữ của Sarah. Nhưng cách của Chúa – và ý niệm của Ngài về thời gian – không giống như chúng ta. Mặc dù với chúng ta, nó có vẻ lâu nhưng Chúa luôn làm điều đúng đắn, và Ngài luôn đi đến cùng. Abraham muốn chúng ta ghi nhớ điều đó.

Chúa luôn làm điều đúng đắn, ngay cả khi những gì Ngài nói có vẻ vô lý

Một lần nữa, “Khoảng một năm nữa, Ta sẽ trở lại đây thăm ngươi, khi ấy Sarah vợ ngươi sẽ có một con trai.” Bấy giờ Sarah đang ngồi nơi cửa lều ở phía sau và nghe thoáng được điều đó. Sarah cười thầm và tự nhủ, “Mình đã già rồi, chồng mình cũng đã già rồi, lẽ nào mình còn có niềm vui làm mẹ được sao?” (Sáng Thế Ký 18:10, 12). Mặc dù bà sớm chối rằng

bà đã cười lớn, nhưng bà có lý do chính đáng để cười: Bà đã 89 tuổi rồi! Bạn có thể tưởng tượng sẽ như thế nào khi giải thích với bạn bè chuyện bà có thai! Và tại sao Chúa lại đợi quá lâu để thực hiện lời hứa?

Câu trả lời là Chúa muốn Abraham hoàn toàn tin tưởng vào mình. Và điều đó chỉ có được qua những khảo nghiệm. Chúa đã thực hiện lời hứa của mình. Vào năm sau đó, Sarah đã sinh Isaac – mặc dù điều đó dường như không thể. Tâm trí chúng ta không thể nhận thức được tất cả những gì Chúa có thể làm. Những gì Chúa nói với Abraham là một lời kết luận hay nhất về khả năng của Ngài: “Có gì quá khó cho CHÚA chẳng?” (Sáng Thế Ký 18:14).

Chúa luôn làm điều đúng đắn cho dù chúng ta nghi ngờ Ngài

Abraham hỏi chúng ta: “Bạn đã từng nghi ngờ Chúa chưa? Bạn đã từng tự hỏi về con người của Ngài?” Trước khi chúng ta có thể trả lời, ông tiếp tục: “Tôi đã từng. Khi Chúa bảo tôi rằng Ngài sẽ phá hủy thành Sodom, gia đình cháu trai Lot của tôi, tôi đã lo lắng. *Làm sao Ngài có thể làm như vậy!* Tôi đã tự hỏi như vậy?”

Abraham tiếp tục thuật lại ông đã nói thế nào với Chúa về chuyện Sodom. Ông mạnh dạn hỏi Chúa: “Chẳng lẽ Ngài sẽ diệt sạch cả người ngay lành luôn với kẻ gian ác sao?” (Sáng Thế Ký 18:23). Sau đó ông bắt đầu thương lượng, xin Chúa giữ lại thành vì 50 người lành, rồi 45, 40, 30, 20 cho đến 10 người lành. Ông không bỏ qua.

Nhưng Chúa là người công bình và đúng đắn. Ngài ca ngợi lời thỉnh cầu của Abraham; Ngài đã cứu mạng một số người lành sống trong thành Sodom, và Ngài phá hủy kinh thành đã bị hư hoại này. Cuối cùng, Abraham đã tự trả lời khi ông quan sát: “Đấng xét xử cả trần gian lại không xét xử công minh sao?” Chúa là một thẩm phán công bình. Cũng như Ngài cứu những người vô tội trong thành Sodom, Ngài sẽ chăm sóc bạn và tôi.

Chúa luôn làm điều đúng đắn, ngay cả khi chúng ta không hiểu

Thử thách lớn nhất về đức tin của Abraham là khi Chúa yêu cầu ông hy sinh đứa con trai yêu dấu, Isaac. Tại sao Chúa muốn Abraham giết chết đứa con trai đầy hứa hẹn của mình?

Điều đó thật vô nghĩa; nó dường như đi lại lời hứa của Chúa rằng sẽ khiến cho con cháu của Abraham trở thành một quốc gia vĩ đại.

Lúc này Abraham đã không nghi ngờ gì nữa. Ông chỉ thức dậy vào hôm sau để làm những gì được yêu cầu. Sau nhiều năm thỉnh cầu, thương lượng và làm theo chỉ đạo của Chúa, Abraham cuối cùng đã cố gắng tuân phục. Ông đã học bí mật của việc đi cùng Chúa: Tin tưởng và tuân theo. Chúa đã trung thành với mọi lời Ngài đã hứa, bởi thế Abraham tin vào con người Ngài. Cuối cùng ông hiểu rằng chúng ta đừng cố gắng hiểu Chúa cho đến chừng nào bắt đầu tuân phục Ngài.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ ABRAHAM

Abraham nói về Chúa với một sự tự tin, thoải mái, giống với cách một người tóc hoa râm vừa kết hôn được 60 hay 70 năm nói về người bạn đời của mình. Họ đã cùng trải qua những lúc thăng trầm. Họ đã đối mặt với cả bi kịch và những thử thách. Họ biết và tin tưởng vào nhau. Một ngày nào đó, chúng ta hy vọng sẽ được như ông.

Chúng ta đang đến rất gần vạch kết thúc của chặng đua với Abraham, và trong những giây phút cuối, ông chia sẻ hai chân lý quan trọng với chúng ta:

- *“Sự hoàn hảo không phải là một điều kiện tiên quyết đối với Chúa để bắt đầu công việc của Ngài trong cuộc sống của chúng ta. Tôi đã nghi ngờ khi Chúa kêu gọi tôi rời nhà và đi đến vùng đất Ngài sẽ cho các con cháu của tôi. Tôi lập tức đi, nhưng tôi nhủ thầm Ngài có tìm đúng người không? Chúa có thể làm gì với một người như mình? Ngay cả sau khi tôi tuân theo lời kêu gọi của Chúa, tôi vẫn mắc nhiều sai lầm. Bạn cũng không hoàn hảo, nhưng điều đó không quan trọng. Đây mới là vấn đề: khi bạn đi cùng Chúa, con người của bạn sẽ trở nên giống với Chúa.”*
- *“Không bao giờ có thể có được phước lành của Chúa. Tôi đã không làm gì để xứng đáng với lời kêu gọi của Chúa trong cuộc đời mình. Tôi đã không xứng đáng với sự hứa hẹn dành cho con cháu của tôi hay sự ân sủng, ưu ái của Chúa. Tất cả đều là quà tặng. Thật rõ ràng khi Chúa yêu cầu tôi hy sinh Isaac và tôi đặt nó lên bàn thờ trong sự vâng lời. Chúa đã cho tôi tất cả mọi thứ, và Ngài đã lấy nó đi. Bạn*

biết đấy, Chúa không yêu cầu tôi lấy đi mạng sống của Isaac. Đó là một thử thách về lòng biết ơn và đức tin. Tương tự như vậy, cuộc sống của bạn là một món quà. Hãy đối xử với nó theo cách đó. Hãy biết ơn và cho dù có chuyện gì xảy ra, hãy luôn tin tưởng vào Chúa.”

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA ABRAHAM DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Con thỉnh cầu Ngài hãy giúp đỡ những người bạn của con có được sự kiên nhẫn khi đường như từ lúc họ nghe tin từ Ngài cho đến nay là một thời gian dài. Xin hãy giúp đỡ họ vâng phục khi sự lãnh đạo của Ngài dường như lạ lùng, để hỏi những câu hỏi khi họ không hiểu, để tin tưởng Ngài khi họ không tìm thấy câu trả lời bởi vì, thưa Chúa, Ngài luôn làm điều đúng đắn.

Amen

Khi Abraham rời đi, tôi ấn tượng việc ông là một người bình thường như thế nào. Và tôi thấy thật rõ ràng: Khi chúng ta tin tưởng vào Chúa, Ngài có thể khiến một người bình thường trở nên phi thường! Tôi suy ngẫm điều đó trong chốc lát. Sau đó tôi nhìn thấy có người xuất hiện từ khán đài tiến về phía chúng tôi.

Hướng dẫn thảo luận về Abraham

Khi họ đến nơi Đức Chúa Trời đã chỉ cho ông, Abraham lập một bàn thờ tại đó, rồi sắp củi lên trên. Đoạn ông trói Isaac lại, đặt nằm trên bàn thờ, bên trên đống củi. Đoạn Abraham đưa tay ra, cầm dao để giết con ông. (Sáng Thế Ký 22:9-10)

Khi Abraham quay trở lại khán đài, chúng ta nhận ra thời gian cùng với ông thật quá ngắn ngủi. Tâm trí chúng ta tràn ngập những điều chúng tôi muốn hỏi ông. Phần thảo luận này cho chúng ta cơ hội để nghiên cứu thông điệp của Abraham và suy ngẫm về những gì chúng ta học được từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO ABRAHAM: Làm thế nào ông được gọi là “bạn của Đức Chúa Trời” và có tất cả những nỗ lực tranh đấu?

CÂU HỎI TỰ SUY NGÃM: Bạn tranh đấu nhiều nhất với Chúa trong những việc gì? Chờ đợi Ngài thực hiện lời hứa của mình? Phục tùng Ngài trong khi cách của Ngài dường như vô lý? Nghi ngờ Ngài? Hiểu Ngài?

CÂU HỎI DÀNH CHO ABRAHAM: Tại sao ông thường cố gắng có một lối đi trong khi Chúa không muốn?

CÂU HỎI TỰ SUY NGÃM: Trong trường hợp nào bạn cố gắng “sửa chữa” hay “rút lui” khi Chúa có vẻ chậm chạp?

CÂU HỎI DÀNH CHO ABRAHAM: Ông có ngạc nhiên mình đã đi xa đến đâu khi phán với Chúa về sự an toàn của Lot?

CÂU HỎI TỰ SUY NGÃM: Bạn đã từng đàm phán với Chúa chưa? Mọi việc thế nào?

CÂU HỎI DÀNH CHO ABRAHAM: Là một người cha khi đặt con trai Isaac lên bàn thờ, ông cảm thấy thế nào?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Điều gì quan trọng nhất trong cuộc đời mà bạn phải đầu hàng Chúa? Bạn đã làm điều đó chưa?

CÂU HỎI DÀNH CHO ABRAHAM: Khi ông nhìn lại tất cả những phước lành nhận được từ Chúa, ông đền đáp ra sao?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Khi bạn nhìn vào tất cả những phước lành mà Chúa ban cho cuộc đời bạn, bạn đền đáp ra sao? Hãy liệt kê những việc đó.

NEHEMIAH

*Không có vấn đề gì quá lớn**khi bạn được giúp đỡ*

Sau khi chạy cùng với quá nhiều người khổng lồ có Đức tin và nhận được những lời khích lệ từ họ, tôi đang cảm thấy tự tin. Ôi sự thông thái và quan điểm mà họ đã cho chúng ta! Lời Abraham nói về lòng nhân từ và ân sủng của Chúa khiến tôi cảm thấy mình đang sẵn sàng để làm bất cứ điều gì! Tôi muốn chúng ta rời khỏi đấu trường và một lần nữa tiếp tục cuộc đua của mình – đầy năng lượng, sẵn sàng và độc lập. Tôi không thể đợi để được trao truyền năng lượng để đưa nó vào sử dụng một cách tốt đẹp.

Khi tôi đang suy nghĩ đến việc yêu cầu bạn quay về phía lối ra cùng tôi và rời sân vận động thì người khổng lồ của Đức tin tiếp theo đã ở bên cạnh chúng ta rồi. Ông trông có vẻ là người có chức tước; ông đeo một sợi dây chuyền vàng quanh cổ, cho thấy địa vị của ông, và ông đang mang một cuộn giấy nhỏ.

Người đàn ông nhìn chúng tôi, dường như cảm nhận được mong muốn của chúng tôi là đi ra ngoài và đương đầu với cuộc sống. Ông nói: “Tôi đã có thời điểm trong đời khi mọi thứ rất tốt đẹp. Tôi được gặp Đức vua hàng ngày, và tôi hưởng nhiều lạc thú trong cung điện. Tôi có một địa vị mà người khác phải thèm muốn, địa vị mà một người ngoại quốc không có được. Bạn có thể nói rằng tôi ‘đã đến’.”

Người đàn ông quay đầu nhìn bạn và tôi. Ông nói: “Tôi là Nehemiah. Tôi là quan tể tướng của vua Artaxerxes nước Ba Tư.” Trước khi chúng tôi có thể phản ứng, ông tiếp tục: “Rồi có một ngày tôi nhận được tin về quê hương mình, Jerusalem. Vách thành đổ nát và cổng thành bị đốt trụi. Người dân không được bảo vệ khỏi nhiều kẻ thù. Tin như sét đánh ngang tai. Tôi bắt đầu khóc không kìm được. Tình hình lúc đó thật vô vọng, và tôi bất lực không làm được gì. Tôi đau buồn hướng về Chúa và Ngài giúp tôi hiểu được một điều:

Không có vấn đề gì quá lớn khi bạn được giúp đỡ. Tôi biết mình phải làm gì: THỉnh cầu đức vua giúp đỡ.”

CÙNG CHUNG SỨC

Việc xây dựng lại các vách thành Jerusalem không phải là một câu chuyện thành công của duy nhất một người. Chúng được xây dựng lại nhờ sự đoàn kết, chung sức của rất nhiều người: Đầu tiên, Nehemiah tìm sự trợ giúp của nhà vua, người đã đồng ý cử ông về Jerusalem để xây tường thành. Khi Nehemiah đến đó, ông lại yêu cầu sự giúp đỡ. Kinh Thánh trích dẫn lời yêu cầu của ông đến người dân:

“Sau đó tôi nói với họ: “Quý vị chắc đã thấy rõ tình cảnh bi đát của chúng ta, thể nào Jerusalem đang bị hoang phế, và các cổng thành đã bị lửa thiêu rụi. Hãy đến, chúng ta hãy cùng nhau xây dựng lại bức tường bao quanh Jerusalem để chúng ta không còn làm có cho người ta sỉ nhục nữa.” Tôi đã trình bày cho họ biết thể nào tay của Đức Chúa Trời đã tốt đối với tôi, và tôi cũng đã nói cho họ biết những lời vua đã nói với tôi. Vì thế họ nói: “Chúng ta hãy đứng lên và xây dựng.” Sau đó họ bắt tay thực hiện công việc tốt đẹp đó. (Nehemiah 2:17-18)

Chúng tôi thích thú nghe Nehemiah tả lại người dân liên kết với nhau thế nào, từng gia đình liên kết với nhau và cùng làm việc trong 52 ngày, tay cầm gươm, tay cầm xẻng để xây dựng lại bức tường.

KHI NÀO CHÚNG TA NÊN YÊU CẦU SỰ GIÚP ĐỠ?

Với trí tuệ của người đã tập hợp một nhóm người để làm việc cho Chúa, Nehemiah chia sẻ với bạn:

Chúng ta nên yêu cầu người khác giúp đỡ khi vấn đề lớn hơn khả năng giải quyết của chúng ta

Vấn đề mà Nehemiah phải đối mặt chắc chắn lớn hơn khả năng của ông. Hãy xem ông đã đứng lên chống lại những gì:

- Về mặt địa lý, Nehemiah ở cách xa nơi xảy ra vấn đề – hơn một ngàn dặm – khi ông nghe tin về nó
- Người dân ở Jerusalem không có vật liệu để xây dựng lại các bức tường thành
- Người dân không có ý chí cho kế hoạch xây dựng
- Những kẻ thù láng giềng của họ chống lại kế hoạch xây dựng một cách dữ dội

Khi bạn và tôi đối mặt với những khó khăn lớn hơn khả năng của mình, đó không phải là lúc để nản lòng mà là lúc để được giúp đỡ!

Chúng ta nên hỏi sự giúp đỡ của người khác khi vấn đề mang tính cá nhân

Khi Nehemiah nghe tin về tình trạng của Jerusalem, ông than khóc trong nhiều ngày. Nó không phải chỉ là tin tức từ ngoại quốc. Nó còn mang tính cá nhân. Max De Pree đã nói: “Trách nhiệm đầu tiên của một nhà lãnh đạo là vạch rõ thực tế là gì.” Là người lãnh đạo kế hoạch tái xây dựng, Nehemiah công nhận thực tế tình hình tại thủ đô Judean, và nó không được tốt!

Chúng ta nên thỉnh cầu sự giúp đỡ khi chia sẻ vấn đề với Chúa

Điều đầu tiên Nehemiah đã làm khi ông nghe tin tình hình của Jerusalem là nói với Chúa. Chúng ta cứ thường tự mình gánh vác vấn đề. Nhưng người đầu tiên chúng ta nên thỉnh cầu sự giúp đỡ trong bất kỳ tình huống nào chính là Chúa. Joseph Scriven, tác giả bài thánh ca tuyệt vời đã đúng khi ông viết những lời sau:

*Bao lần ta bối rối gặp sầu tư,
Lắm lúc tâm hồn bỗng bồi hồi,
Nguyện do chúng ta chẳng đem tâm sự,
Trình ra trước Chúa mà thôi.*

Kinh Thánh đã xác nhận: “Vậy chúng ta hãy dạn dĩ đến gần ngai ân sủng, để có thể nhận ơn thương xót và tìm được ân sủng, hầu giúp chúng ta trong lúc cần.” (Hebrews 4:16).

Chúng ta nên hỏi người khác giúp đỡ khi chúng ta sẵn sàng làm phần việc của mình

Chúa muốn trở thành người bạn của chúng ta trong suốt cuộc đời. Chúng ta thường bị cám dỗ bởi việc để tự thân gánh vác toàn bộ hoặc trao gửi cho Chúa và chẳng làm gì cả. Chúa không thích chiến lược nào cả. Đôi khi Ngài đi trước chúng ta và có lúc lại đi sau, nhưng Ngài không đi mà không có chúng ta. Không có Chúa... chúng ta không thể làm. Không có chúng ta... Chúa sẽ không làm. Cũng như Nehemiah đã sẵn sàng đi qua nửa đường thế giới để làm điều ông có thể, vì thế bạn và tôi cũng nên như vậy.

Chúng ta nên hỏi những người khác để được giúp đỡ khi cảm nhận được sự chấp thuận của Chúa

Khi Nehemiah cầu nguyện, ông thỉnh cầu Chúa giúp đỡ ông. Vì Nehemiah tuân theo Chúa nên ông càng cảm nhận được rằng Chúa đã đáp lại lời thỉnh cầu của ông. Nehemiah nói rằng khi đức vua cho phép ông trở về Jerusalem và ban cho ông chiếu chỉ cùng các vật: “Vua chuẩn ban cho tôi mọi điều tôi xin, nhờ cánh tay nhân lành của Đức Chúa Trời của tôi phù hộ tôi.” (Nehemiah 2:8). Khi Nehemiah đứng trước người dân Jerusalem để thách thức họ bằng kế hoạch tái xây dựng thành, ông khích lệ họ bằng việc nói với họ: “Tay của Đức Chúa Trời đã tốt đối với tôi” (2:18). Khi sự chống đối việc xây dựng thành khởi lên, Nehemiah tự tin nói rằng: “Chính Đức Chúa Trời ở trên trời sẽ phù hộ chúng tôi; cho nên chúng tôi, các tôi tớ của Ngài, sẽ đứng dậy và xây dựng,” (2:20).

Nehemiah ngày càng nhận thức được rằng phước lành của Chúa là kết quả trực tiếp của sự vâng phục không gián đoạn. Nehemiah nói với chúng ta rằng: “Đừng bao giờ cố gắng giải thích với Chúa cho đến khi bạn bắt đầu vâng theo Ngài.”

Chúng ta nên hỏi người khác giúp đỡ khi mọi người phản đối chúng ta

Nehemiah và mọi người phải liên tiếp đối mặt với sự chống đối. Khi Nehemiah được phép và nhận được nguồn lực để trở về Jerusalem, có người thấy “bất bình” (Nehemiah 2:9-10). Khi người dân tuyên bố ý định xây dựng lại tường thành, những kẻ chống đối nhạo báng và khinh bỉ họ (2:18-19). Khi người dân thực sự bắt đầu xây dựng lại bức tường, những kẻ chống đối lấy làm “giận dữ, và nhạo báng người Jews” (4:1). Khi người dân tiếp tục sửa lại vách thành, những kẻ chống đối trở nên vô cùng phẫn nộ và âm mưu tấn công họ, gây rối loạn (4:6-8). Và cuối cùng, khi người dân xây sửa xong vách thành, những kẻ chống đối vờ như là người biết điều nhưng thực ra có ý hãm hại mọi người (6:1-9).

Chuyển động luôn tạo ra ma sát. Nhưng bất cứ khi nào người dân của Chúa tiến lên phía trước, kẻ thù luôn tăng cường sự chống đối và sự việc trở nên thực sự nghiêm trọng. Khi người khác phản đối chúng ta, đó không phải là lúc để từ bỏ. Đó là lúc tìm đến sự giúp đỡ.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ NEHEMIAH

Khi thời gian cùng với Nehemiah sắp hết, tôi tiếc rằng tôi và bạn sẽ không thể chạy thêm một vòng với ông. Sự lãnh đạo của ông thật tuyệt vời, và có quá nhiều điều tôi muốn học hỏi từ ông. Tôi háo hức lắng nghe ông chia sẻ những suy nghĩ cuối cùng với chúng ta:

- *“Thật không dễ dàng để xin giúp đỡ. Tôi biết. Ngay cả sau khi cầu nguyện và lên kế hoạch, tôi đã thấy khó mà nói với nhà vua những mong muốn từ đáy lòng mình. Đừng để cho sự bất an, cái tôi hay nỗi sợ hãi khiến bạn cố gắng tự giúp mình đúng lúc và đúng cách – mọi người thậm chí còn chẳng hay biết.”*
- *“Không phải ai cũng sẵn lòng giúp đỡ. Khi trở về Jerusalem, tôi đang trên đà. Tôi được vua ưng thuận và được cung cấp nguồn lực để xây thành. Những người lãnh đạo trong thành đã quan tâm đến sự lãnh đạo và tầm nhìn của tôi. Khi chúng tôi bắt đầu xây vách thành, tôi đã nghĩ ai nấy đều sẵn sàng làm việc! Nhưng thật ngạc nhiên, một vài nhà quý tộc không ra tay làm việc cho Chúa. Hãy ghi nhớ điều này, bất chấp tầm nhìn lớn thế nào, tinh thần chiến đấu mạnh mẽ*

đến đâu, tiến độ đi xa cỡ nào thì cũng sẽ có người trong phe của bạn từ chối giúp đỡ. Đừng chờ đợi họ. Hãy tiếp tục tiến bước.”

- “Nhiều lần bạn không cần đến phép màu – bạn chỉ cần có nhau. Nhiều người đàn ông và người phụ nữ vĩ đại ở sân vận động này nhìn thấy Chúa ban phước nhiệm màu cho họ. Nhưng bạn đừng có luôn luôn cần đến một phép màu để làm một điều gì đó kỳ diệu! Chúa đã cho chúng ta những gì ta cần. Chúng ta chỉ cần cùng nhau chung sức. Không có sự lãnh đạo của tôi, các bức tường thành sẽ vẫn còn trong đồng đổ nát. Hỡi các bạn của tôi, bạn *có thể* chạy đường đua này thật tốt nhưng bạn *không thể* chạy một mình được. Tại sao bạn lại cho rằng tất cả chúng tôi ở đây đang khuyến khích bạn?”

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA NEHEMIAH DÀNH CHO CHÚNG TA

Kính lạy vị Vua tối cao,

Con thỉnh cầu ngài ban cho những người bạn của con...

sự can đảm để đối mặt với khó khăn,

niềm tin để đến với Ngài trước khi đến với bất

kỳ ai,

niềm tin những người khác sẽ đến giúp họ, và

đều được những người họ thỉnh cầu đến giúp đỡ

bởi vì, lạy Chúa, không vấn đề gì quá to tát khi chúng con được giúp đỡ.

Amen

Khi Nehemiah rời đi, tôi nhìn lên phía khán đài thấy hàng nghìn gương mặt đang mỉm cười về phía chúng ta. Và tôi nhận ra sự ngốc nghếch của mình khi muốn chúng ta rời khỏi đấu trường sớm để chạy theo con đường riêng của mình. Tôi đã có được một bài học cho mình. Tôi hiểu rằng tôi không có ý chạy cùng với những vị khổng lồ còn lại sẵn sàng xuống khích lệ tôi. Tôi ngạc nhiên khi thấy người khổng lồ tiếp theo là một cô gái nhỏ trông không quá 12 tuổi.

Hướng dẫn thảo luận về Nehemiah

Họ đáp: “Những người Do Thái còn sót lại trong tỉnh, tức những người không bị bắt đem đi lưu đày, đang ở trong tình cảnh rất khốn khó và nhục nhã. Bức tường bao quanh Thành Jerusalem đã bị sụp đổ, còn các cổng thành đều đã bị lửa thiêu rụi.” Khi nghe những lời ấy xong, tôi ngồi và khóc. Tôi rầu rĩ như người thọ tang suốt mấy ngày. Tôi không ăn và dâng lời cầu nguyện lên Đức Chúa Trời trên trời. (Nehemiah 1:3-4)

Khi Nehemiah quay trở lại khán đài, chúng ta nhận ra thời gian với ông quá ngắn ngủi. Tâm trí tôi tràn ngập những điều muốn hỏi ông. Phần thảo luận này mang đến cho chúng ta cơ hội nghiên cứu thông điệp của Nehemiah và suy ngẫm chúng ta đã học được những gì từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO NEHEMIAH: Khi nghe tin không hay về Jerusalem, ông cảm thấy thế nào?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Khi nghe tin không hay, bạn có phản ứng giống như Nehemiah không?

CÂU HỎI DÀNH CHO NEHEMIAH: Có khó để hỏi xin mọi người giúp đỡ không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Nếu cần sự giúp đỡ, bạn có nhanh chóng hỏi xin giúp không? Bạn tìm ai để hỏi?

CÂU HỎI DÀNH CHO NEHEMIAH: Ông có cảm thấy cô đơn hay nản lòng khi nhìn thấy chỗ tường đổ nát đó không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Điều gì khiến bạn cảm thấy cô đơn? Điều gì khích lệ bạn? Bạn được thúc đẩy ra sao? Được trấn an, khích lệ thế nào?

CÂU HỎI DÀNH CHO NEHEMIAH: “Bàn tay Chúa” hẳn đã cho ông sức mạnh. Đó có phải lý do ông chia sẻ với người dân ân huệ trong cuộc đời mình?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có chia sẻ ân huệ Chúa dành cho cuộc đời mình với những người khác không? Khi nào bạn cảm nhận được “bàn tay Chúa”?

CÂU HỎI DÀNH CHO NEHEMIAH: Nhuệ khí của người dân ra sao sau khi bức tường thành được xây cất?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Nhiệm vụ khó khăn nào bạn đã từng thực hiện cùng với những người khác đã đem sự vinh hiển về cho Chúa và nâng cao tinh thần của các bạn?

8

NGƯỜI THỊ NỮ

Một hành động nhỏ

có thể tạo nên một khác biệt lớn

Đứa trẻ này có thể là ai nhỉ? Tôi tự hỏi khi cô bé theo kịp và chạy bên cạnh chúng tôi. Chúng ta đã dành thời gian cùng với những người khổng lồ có Đức tin, những người đàn ông và phụ nữ đã thay đổi thế giới. Chúng ta đã chạy cùng với Nehemiah, có lẽ là nhà lãnh đạo tốt nhất trong Kinh Thánh, và với Abraham, người cha của đất nước Israel. Bây giờ chúng ta chạy cùng nhịp với một cô bé trong bộ trang phục xoành xính. Cuối cùng, tôi không thể nhìn được và hỏi: “Cô là ai?”

Câu trả lời của cô bé thật đơn giản: “Tôi là người thị tì trong nhà Naaman. Bạn cần biết rằng: *Một hành động nhỏ có thể tạo nên một khác biệt lớn.*”

Tôi liền nhớ ra. Kinh Thánh chỉ ghi lại một đoạn về cô bé này. Phần nói về cô trong Kinh Thánh ít đến nỗi người viết Kinh sách thậm chí không đề cập đến tên cô. Đoạn kinh trong cuốn 2 Nhà Vua có viết:

“Naaman, Tổng Tư lệnh quân đội của vua Syria, là một người quyền thế và rất được ông chủ quý trọng, vì CHÚA đã dùng ông đem lại chiến thắng cho dân Syria. Ông là một dũng sĩ đầy quyền lực, nhưng lại mắc bệnh phong. Thuở ấy, các toán quân của Syria đi đột kích và bắt được một em gái người Israel đem về làm nô tì cho vợ của Naaman. Em gái ấy nói với bà chủ: “Ôi phải chi ông chủ của con gặp được ông nhà tiên tri ở Samaria; ông ấy sẽ chữa cho ông chủ của con hết bệnh.” (5:1-3)

Cô bé là nô tì của Naaman, một người có uy quyền và được kính trọng. Ông không những là một vị tướng lỗi lạc, người chỉ huy tài ba của quân đội Syria mà còn là một chiến binh vĩ đại. Nếu có một nhân sĩ ở Syria thì tên ông sẽ đứng đầu danh sách. Chỉ có một điểm khuyết trong lý lịch của ông: Ông bị bệnh phong. Với ông, việc bắt chấp tai ách đó để có được và gìn giữ vị trí người chỉ huy quân đội chắc hẳn ông phải có thiện nghệ không ai sánh kịp.

Cô bé nói: “Lần đầu bước vào ngôi nhà của chủ nhân tôi là Naaman, tôi rất vui sướng. Tôi đã lớn lên ở Samaria, thủ đô xứ Israel. Sau đó tôi bị buộc làm nô lệ trong một ngôi nhà xa lạ trong một vùng đất xa xôi. Tôi chỉ học cách làm sao cho tốt nhất. May sao, bà chủ tôi rất tử tế, và bà đã chăm sóc chúng tôi thật tốt.”

Cô bé nói tiếp: “Ông chủ tôi thì khác, không phải là không tốt bụng nhưng cũng không niềm nở. Tôi nghĩ bệnh của ông ảnh hưởng đến mọi thứ. Ở đất nước tôi, chắc hẳn ông sẽ bị ruồng bỏ. Ở đất nước ông, ông có thể tăng thứ bậc nhưng mọi người vẫn từ chối ông. Có lẽ đó là lý do vì sao ông có vẻ hạnh phúc nhất khi tham gia chiến tranh, nơi ông là một chiến binh xuất sắc. Lúc ở nhà, ông thường không chia sẻ với ai, và thường thì bệnh ông rất nặng. Tất cả người hầu đều lo ngại về sức khỏe của ông và chăm sóc ông.”

Cô bé tiếp tục: “Tôi cũng muốn giúp ông chủ nhưng lại cảm thấy vô vọng. Sau đó tôi nảy ra một ý kiến. Có vẻ mọi người sẽ không thích, và tôi cũng không chắc mọi người có nghe tôi không nhưng tôi đã quyết định thử. Tôi kể với mọi người về nhà tiên tri Elisha. Ông thật sự là người của Chúa, vì thế tôi biết ông có sức mạnh chữa lành cho chủ nhân tôi.”

MỘT HÀNH ĐỘNG NHỎ

Cô hầu gái đang nói chuyện với sự tự tin hoàn toàn, như thể những gì cô làm là chuyện hàng ngày. Nhưng không phải vậy. Lẽ ra cô có thể giữ im lặng và an toàn khi làm một người vô danh, nhưng thay vào đó cô lên tiếng nói với phu nhân của Naaman. Đó quả là một hành động phi thường. Sau đây là lý do:

Cô hành động dù mình nhỏ bé

Nhiều lần chúng ta coi nhẹ những gì có thể làm bởi chúng ta nghĩ mình quá nhỏ hay bất lực để tạo ra một sự khác biệt. Hãy xem xét hoàn cảnh của cô gái này:

- Cô là nô lệ, người có địa vị thấp nhất trong xã hội.
- Cô là người ngoại lai, một người Do Thái sống ở Syria.
- Cô còn trẻ; tại sao một nhà lãnh đạo đầy quyền lực lại nghe theo cô?

- Cô là phụ nữ sống trong nền văn hóa trọng nam.

Nếu theo các tiêu chuẩn ngày đó, cô không có gì cả - không quyền lực, không địa vị, không tài sản. Thứ duy nhất cô có là Đức tin – và ngần đó là đủ. Khi Chúa nói với Tông đồ Paul vào những thế kỷ sau: “Ân sủng của Ta đã đủ cho ngươi rồi, vì quyền năng của Ta được thể hiện trọn vẹn trong sự yếu đuối.” (2 Cor. 12:9).

Cô hành động dù những gì cô làm là nhỏ bé

Là một thành viên trong triều đình, Naaman tiếp cận với những thầy thuốc giỏi nhất nước. Tất cả mọi người trong gia đình ông chắc chắn đã theo dõi ông thử mọi phương pháp điều trị bệnh phong. Không một phương pháp nào có tác dụng. So với chúng, những gì cô hầu gái làm hẳn là có vẻ quá nhỏ bé. Xét cho cùng, cô không thể chữa lành cho Naaman cũng như làm vơi bớt nỗi đau cho ông. Tất cả những gì cô có thể làm là gợi ý với bà chủ, nhưng cô đã không để cho hành động dường như vô nghĩa ấy ngăn cản mình. Thay vì nản lòng bởi những gì không thể làm được, cô đã làm những gì có thể.

Cô hành động dù nguy cơ không nhỏ chút nào

Cô gái mạo hiểm nhiều lần bày tỏ Đức tin của mình rằng Chúa có thể chữa lành cho Naaman. Nếu ông đến Israel để chữa lành mà khi về vẫn bệnh tật thì chắc chắn ông sẽ trừng phạt cô. Thật ra khi ông được vua cho phép rời Syria đến Samaria, mạo hiểm không chỉ dành cho cô gái, mà còn dành cho toàn xứ Israel. Khi nhà vua xứ Israel nhận Naaman và thấy rằng ông mong muốn được chữa trị, Ngài đã mất hy vọng và ủ rũ đau buồn. Ngài tin rằng vua Syria đang yêu cầu điều bất khả thi để bắt đầu một cuộc chiến tranh với nước mình. Nhưng nhà tiên tri Elisha nghe tin Naaman đã đến. Elisha bảo vị tướng phải làm những gì. Và khi Naaman nghe theo chỉ dẫn của Elisha tắm trên sông Jordan bảy lần thì vị tướng lĩnh của Syria được chữa lành.

Kinh Thánh viết rằng da của Naaman đã hồi phục vào ngày hôm đó; nó trông như da trẻ em vậy. Quan trọng hơn, Đức tin của ông cũng thay đổi. Vào giây phút đó, ông nhận ra rằng

Chúa là Chúa, và ông tôn sùng Ngài cho đến cuối đời. Một con người nhỏ bé làm một việc nhỏ bé tạo nên một thay đổi lớn lao trong cuộc đời ông.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ NGƯỜI THỊ NỮ

Lúc này chúng ta đang ở gần khán đài. Trong những phút cuối, cô nói:

- “Nếu bạn muốn tạo nên sự thay đổi lớn, hãy tự tin lên. Chủ nhân tôi đã nghe tôi vì tôi tin vào những gì tôi nói với ông. Chúng ta có một vị Chúa tuyệt vời, và không có gì là Ngài không thể làm. Hãy sống như bạn tin vào nó.”
- “Nếu bạn muốn tạo nên sự khác biệt lớn, hãy là một người đáng tin. Tôi sẽ chẳng bao giờ có can đảm để nói nếu sự phục vụ của tôi không làm vợ ông chủ hài lòng. Mọi người luôn chú ý việc bạn sống thế nào hơn là bạn nói ra sao. Hãy nhớ điều đó khi bạn mong muốn nói về đời sống người khác.”
- “Nếu bạn muốn tạo sự khác biệt lớn, hãy nói về nhu cầu của mọi người. Ai cũng cần hy vọng và giúp đỡ - kể cả người có quyền lực như ông chủ tôi đây. Và nếu những cá nhân bạn muốn giúp ít có Đức tin, hãy cho họ mượn Đức tin của bạn.”
- “Nếu bạn muốn tạo sự khác biệt lớn, đừng sợ khi làm một việc gì dù là rất nhỏ. Chỉ có Chúa mới biết một hành động nhỏ có thể tác động lớn đến đâu.”

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA NGƯỜI THỊ NỮ DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Xin Ngài ban cho những người bạn con đây sự hiểu biết rằng không ai là quá nhỏ bé để tạo nên một khác biệt lớn với Ngài, xin hãy cho họ can đảm để họ nói và làm những điều nhỏ bé có thể ảnh hưởng đến cuộc sống của những người khác, và ban ân sủng cho những người “to lớn” có cuộc sống được thay đổi bởi những hành động nhân từ nhỏ bé.

Amen

Cô chào tạm biệt và nói thêm: “Tôi hy vọng thời gian với các bạn sẽ tạo nên khác biệt. Tôi biết các bạn sẽ vui thích với người tiếp theo.” Giọng cô mềm mại và cô nói một cách ranh mãnh: “Đó là đức vua David”. Sau đó cô chạy về khán đài. Đó là lúc chúng tôi thấy rõ một

người không cần là khổng lồ để trở thành một người khổng lồ của Đức tin. Tôi nhìn cô gái kỳ diệu, người đã mạo hiểm cả tính mạng khi làm một hành động nhỏ cho một người người dân bị xua đuổi và phớt lờ. Và tôi đột nhiên nhận ra rằng chúng ta chưa bao giờ có được cơ hội để hỏi tên cô. Tôi đoán chúng ta sẽ không bao giờ biết được, nhưng chúng ta biết điều này: Một hành động nhỏ thực sự có thể tạo nên một khác biệt lớn lao.

Hướng dẫn thảo luận về người thị nữ

Thuở ấy, các toán quân của Syria đi đột kích và bắt được một em gái người Israel đem về làm nô tì cho vợ của Naaman. (2 Nhà Vua 5:2)

Khi cô hầu gái quay lại khán đài, chúng ta nhận ra thời gian với cô quá ngắn ngủi. Tâm trí tôi ngập tràn những câu hỏi dành cho cô. Phần thảo luận này cho chúng ta cơ hội để nghiên cứu về thông điệp của cô hầu gái và suy ngẫm về những gì đã học được từ cô.

CÂU HỎI DÀNH CHO NGƯỜI THỊ NỮ: Cô có ngạc nhiên khi Chúa dùng đến cô không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thấy ngạc nhiên không khi Chúa sử dụng bạn?

CÂU HỎI DÀNH CHO NGƯỜI THỊ NỮ: Cô lấy đâu ra sự táo bạo để nói chuyện với người đàn ông quan trọng này?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Có ai bạn cảm thấy ngại ngần khi chia sẻ Đức tin cùng không?

CÂU HỎI DÀNH CHO NGƯỜI THỊ NỮ: Khi nào cô phát triển lòng tin mạnh mẽ ở nơi đâu?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Niềm tin và giá trị của bạn có nổi bật trong những hoàn cảnh khác nhau không?

CÂU HỎI DÀNH CHO NGƯỜI THỊ NỮ: Tại sao một người quan trọng như thế lại nghe cô?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Có điều gì đáng tin về cuộc đời bạn khiến những người khác nghe theo? Có những lĩnh vực nào mà bạn thiếu sự đáng tin cậy. Nếu như vậy, nó hạn chế ảnh hưởng của bạn lên những người khác ra sao?

CÂU HỎI DÀNH CHO NGƯỜI THỊ NỮ: Cô cảm thấy thế nào khi vị tướng lĩnh quay trở về lành lặn?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Ai là người cuối cùng bạn giúp đỡ bằng nỗ lực của mình? Cảm giác thế nào khi biết mình đã giúp đỡ người đó?

DAVID

Bạn có thể vượt qua các giới hạn

mà người khác đặt cho bạn

David, có lẽ hơn bất kỳ ai trên sân vận động, là người tôi muốn chạy cùng nhất. Tôi theo dõi ông khi ông tiến gần chúng ta. Ông mặc như một vị vua với áo choàng nhiều màu sắc, hông đeo một thanh kiếm nạm ngọc, đầu đội vương miện, nhưng trong tư thế của một vị chiến binh vĩ đại - hùng mạnh, thoải mái nhưng lạnh lợi và sẵn sàng ứng phó mọi tình huống.

Tôi tự hỏi liệu vị vua vĩ đại của xứ Israel này sẽ nói gì với chúng ta. Ông có nói về những trận thắng mà ông chỉ huy không? Ông có chia sẻ về sự cô đơn khi trốn vua Saul không? Có lẽ ông sẽ nói với chúng ta rằng ông sẽ mở rộng lãnh thổ Israel như thế nào, hoặc là ông cảm thấy ra sao khi viết thánh vịnh. Ông là người rất hợp ý Chúa. Vì vậy bất kể lời nói nào phát ra từ miệng ông đều như châu ngọc vậy.

Khi ông lại gần hơn, chúng ta có thể thấy ông có đôi mắt của một người đã chứng kiến nhiều nỗi đau, buồn phiền và chết chóc – nhưng trông ông không có vẻ đau khổ hay nhọc nhằn. Vẻ mặt ông niềm nở. Ông chạy cùng chúng tôi một cách dễ dàng. Và rồi nhà vô địch của những nhà vô địch, nhà vua của các vị vua nói rằng: *“Bạn có thể vượt qua những giới hạn mà người khác áp đặt lên bạn.”*

TIỀM NĂNG GÌ?

Khi nghĩ về David, chúng ta không lập tức nghĩ về những giới hạn. Ở đây có một người đàn ông gặt hái được thành công vĩ đại. Ông là một chiến binh vĩ đại và là vị vua vĩ đại nhất. Tuy nhiên có rất nhiều người không nhìn thấy tiềm năng của ông. Khi còn là một chàng trai, ông trông không giống một chiến binh hay một vị vua. Là người trẻ tuổi nhất trong gia đình và khi vẫn là một đứa trẻ, ông không được những người xung quanh nhìn nhận. Những trận

chiến vĩ đại nhất của David trong những năm trai trẻ không phải là chống lại gấu, sư tử khi bảo vệ đàn cừu của cha. Trở ngại lớn nhất của ông đến từ những người cố gắng áp đặt những giới hạn lên ông. Hãy xem người khác nhìn nhận và đối xử với David ra sao:

Jesse nghĩ David không có khả năng làm vua

Bạn có phải là người cảm nhận nỗi đau khi cha mẹ không tin vào mình? David biết nỗi đau đó. Ông Jesse, cha của David, trở nên hào hứng khi biết nhà tiên tri Samuel sẽ đến chỉ định một trong số những người con của ông sẽ trở thành vị vua tiếp theo của Israel. Ông chắc chắn đã nói chuyện với vợ ông hàng giờ, xem xét những phẩm chất của từng người con. Có lẽ đêm đó họ không thể ngủ vì nghĩ về chuyện đó. Họ băn khoăn *Chúa sẽ chọn đứa con nào?*

Khi Samuel tới nhà ông Jesse để chỉ định một trong số các cậu bé, Jesse cho xếp hàng những người mà ông cho rằng có khả năng trở thành vua, mọi người con trai trừ David. Jesse đã không màng gọi David đang ở ngoài đồng về. Đầu tiên, nhà tiên tri cũng nghĩ như Jesse. Ông đánh giá những cậu con trai dựa theo việc họ trông giống một vị vua đến đâu. Nhưng Chúa đã có thứ gì khác trong tâm trí. Kinh Thánh có ghi:

Khi chúng đến, Samuel thấy Eliab, bèn thầm rằng: “Quả hẳn, kẻ chịu xúc dầu của Đức Chúa đang ở trước mặt Ngài.” Nhưng CHÚA phán cùng Samuel rằng: “Chớ xem về bộ dạng và hình vóc cao lớn của nó, vì ta đã bỏ nó. Đức Chúa chẳng xem điều gì loài người xem; loài người xem bề ngoài, nhưng Đức Chúa nhìn thấy trong lòng.” (1 Samuel 16:6-7)

Jesse cho 7 người con điểu qua Samuel, nhưng Chúa đã không chọn ai cả. Ngài muốn David, người có một trái tim. Phải chăng chúng ta đang yên lòng khi biết Chúa xem xét giá trị chúng ta bởi ta thực sự là ai cho dù gia đình ta không đánh giá ta như vậy.

Các anh của David nghĩ ông không có khả năng làm một chiến binh

David cũng nhận được những lời bác bỏ khả năng tương tự từ những người anh của mình. Khi Israel có chiến tranh với người Philistines, ba người anh của David trở thành lính trong quân đội Israel. David bị bỏ lại ở nhà để chăm sóc đàn gia cầm của cha. Và khi Jesse cử David lên trại quân để tiếp tế lương thực cho các anh và đem tin về thì các anh đã lăng mạ ông – đặc biệt khi David bày tỏ mong muốn tham gia chiến đấu chống lại Goliath trong khi mọi lính tráng đều khiếp sợ hắn ta. Kinh Thánh nói rằng anh của ông là Eliab nổi giận nói: “Cớ sao ngươi đến đây? Ngươi bỏ ít con chiên của chúng ta trong đồng vắng cho ai? Tao biết tánh kiêu ngạo và sự độc ác của lòng ngươi. Ấy đừng xem tranh chiến nên ngươi mới đến.” (1 Samuel 17:28). Các anh của ông xem ông chẳng khác gì cậu bé chạy việc, nhưng ông thực sự là một người mang sứ mệnh.

Vua Saul nghĩ David không có khả năng vô địch

Khi vua Saul nghe tin có người trong trại sẵn sàng chiến đấu với Goliath, Ngài cho gọi người ấy đến. Ông hẳn đang mong đợi gặp một cựu chiến binh tóc hoa râm để giáp mặt với gã chiến binh cao to của Philistine. Cũng là người đi vào nhưng chỉ là cậu bé chần cừ với câu nói: “Xin đừng ai ngã lòng vì tên ấy. Xin ngài cho tôi tớ ngài được ra chiến đấu với tên Philistines ấy.” Lời đáp của vua Saul cho thấy sự hoài nghi của ông. Ông nói với David: “Người chẳng thể đi đấu địch cùng người Philistine kia, vì ngươi chỉ là một đứa, con trẻ còn hẳn là một tay chiến sĩ từ thuở còn thơ.” (1 Samuel 17:32-33).

Vua Saul cho rằng David chẳng thể giành chiến thắng và ông cũng chưa đưa ra được kế hoạch gì. Để bổ sung cho những gì nhà vua cho rằng là thiếu sót của David, vua Saul đã cho David mặc bộ áo giáp hoàng gia. (Tại sao không – vua Saul không dùng nó cho bất cứ thứ gì!) Nhưng tất nhiên, bộ áo giáp dành cho một chiến binh cao to và trưởng thành như vua Saul thì chẳng thể nào vừa với một cậu bé như David, và ông đã cởi nó ra. David không cho phép vua Saul ngăn cản ông vì ông không được như mong đợi của nhà vua. Ông, với con người chính mình, đi ra đối mặt với Goliath.

Goliath không nghĩ David có khả năng chống lại mình

David bị xúc phạm lần cuối cùng khi Goliath nhìn ông tiến vào trận chiến. Gã khổng lồ nhìn cậu bé chần chừ và phản ứng một cách tiêu cực. Kinh Thánh ghi rằng:

Tên Philistines nói với David: “Bộ ta là chó sao mà ngươi cảm gây đến với ta?” Rồi tên Philistines nhân danh các thần của hắn mà nguyền rủa David. Đoạn tên Philistines nói với David: “Hãy lại đây để ta biến thân xác của ngươi thành thức ăn cho chim trời và thú đồng.” (1 Samuel 17:43-44).

Goliath khinh thường David và tin rằng thằng nhóc này còn không đáng được chôn cất, và cùng với những lời xỉ vả ấy, hắn tấn công chàng trai.

Bạn có thể dễ dàng xác định được tầm cỡ của một người qua số lượng phe đối lập để chống đối người đó. David đối mặt với một kẻ đối lập khổng lồ. Ai cũng nói David không có khả năng, nhưng ông có thể:

- Vượt qua gia đình ông (giới hạn về mối quan hệ)
- Vượt qua “vua Saul” (giới hạn về sự lãnh đạo)
- Vượt qua Goliath (giới hạn về sự thiện nghệ)

Ông đã ném bỏ mọi giới hạn người khác áp đặt lên mình và giết chết Goliath. Với việc đó, ông đã xóa bỏ những giới hạn của quân đội Israel và họ đã đánh tan quân của người Philistines. Chiến thắng của ông trở thành chiến thắng của toàn xứ.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ DAVID

Khi chúng ta chạy quanh đường đua, tôi nghĩ về cậu bé David, và ngay cả ông – một người hợp ý Chúa, lớn lên để trở thành một vị vua vĩ đại – cũng phải bắt đầu từ con số không, chẳng có gì ngoài hy vọng và tiềm năng. Tôi nhanh chóng thoát ra khỏi những suy nghĩ phản ánh mong muốn chia sẻ những lời khích lệ này của David với chúng ta:

- *“Những giới hạn không hạn chế chúng ta trừ phi chúng ta để cho chúng làm vậy. Cha tôi, các anh tôi, và cả chỉ huy của tôi đều cho rằng tôi không có khả năng gì. Nhưng thực tế, tôi là người có khả năng nhất; tôi có khả năng của Chúa. Khi còn*

trẻ, tôi có thể vươn lên bất chấp những phản ứng tiêu cực của mọi người vì có sự trợ giúp của Chúa. Tôi không bao giờ quên cái ngày Samuel chỉ định tôi. Từ hôm đó, Thánh linh của chúa đến với tôi thông qua sức mạnh. Và tôi nhận ra Chúa có thể tăng sức mạnh cho tôi để vượt lên những giới hạn mà cuộc sống và những người khác cố áp đặt lên tôi. Hỡi bạn tôi, Chúa cũng có thể làm điều đó cho bạn!”

- “Đừng cố gắng trở thành một ai đó khi những người khác áp đặt những giới hạn lên bạn. Khi Saul thấy được tôi sẽ đi đánh Goliath, ngài cố gắng khoác áo giáp của ngài lên người tôi. Ông muốn tôi tấn công kẻ địch như ông đã từng làm. Tôi mặc áo giáp vì ngài dọa tôi, nhưng đương nhiên nó không vừa. Lúc đó, tôi nhận ra Chúa đã không muốn người thay thế Saul, người thay thế; Ngài muốn tôi! Chúa sẽ không bao giờ để cho bạn chịu trách nhiệm với những món quà không phải của bạn hay những món quà Ngài không ban tặng bạn. Ngài muốn bạn hãy là chính mình!”
- “*Khi vượt qua các giới hạn, bạn có thể giúp những người khác làm điều tương tự.* Ngày mà tôi giáp mặt với Goliath, tôi đã chỉ nghĩ đến việc đánh bại hắn. Tôi chưa bao giờ biết rằng chiến thắng của mình trở thành chiến thắng của Israel. Ngay phút Goliath ngã xuống, quân đội Israel tiến lên. Nỗi khiếp sợ và đe dọa của họ chuyển thành dũng khí và sự hăng hái. Ngày hôm đó tôi đã học được bài học lãnh đạo lớn lao nhất: Mọi người noi theo người chỉ huy của họ. Vào lúc đó tôi đã đạt được nhiều thành tựu hơn bất kỳ ai... người dân của tôi cũng vậy!”

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA DAVID DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy Chúa,

Xin Ngài giúp các bạn con nhìn thấy bản thân như Ngài nhìn thấy họ, chứ không như những người khác, để tập trung vào việc có thể đạt được thành tựu cùng Ngài và cũng không phải việc không đạt được thành tựu mà không có Ngài, và vượt qua những giới hạn người khác áp đặt cho họ để họ có thể giúp người khác vượt qua giới hạn của mình.

Amen

Khi David cầu nguyện xong, tôi tự hỏi *liệu có ai có thể khích lệ và động viên tôi nhiều hơn chín người đã dành thời gian chạy một vòng đua với tôi chăng? Chắc chắn tôi đã chạy cùng và lắng nghe người giỏi nhất trong số những người giỏi nhất.* Tôi cảm ơn David đã cầu nguyện, và ông nói điều cuối cùng trước khi đi: “Tôi biết bạn sẽ được người cuối cùng đồng hành cùng bạn khích lệ, bởi vì hơn bất kỳ một ai trong đời tôi, người ấy đã động viên tôi. Tất nhiên đó là Jonathan!”

Hướng dẫn thảo luận về David

David đáp cùng người Philistines rằng: Người cầm gươm, giáo, lao mà đến cùng ta; còn ta, ta nhân danh Đức Chúa vạn binh mà đến, tức là Đức Chúa Trời của đạo binh Israel, mà người đã sỉ nhục. (1 Samuel 17:45).

Khi David quay trở lại khán đài, chúng ta nhận ra thời gian có với ông thật ít ỏi. Tâm trí tôi ngập tràn những điều muốn hỏi ông. Phần thảo luận này cho chúng ta cơ hội nghiên cứu về thông điệp của David và suy ngẫm về những gì đã học được từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO DAVID: Làm thế nào ông vượt qua được những giới hạn mà gia đình áp đặt lên ông?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Những giới hạn nào mà người khác đã áp đặt lên bạn? Bạn sẽ vượt qua được chúng chứ? Nếu có thì bằng cách nào?

CÂU HỎI DÀNH CHO DAVID: Từ đâu mà ông học cách tin tưởng Chúa thay vì tin vào chiếc áo giáp của Saul?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Khi đối mặt với thách thức, bạn dựa vào Đức tin hay dựa vào khả năng của mình?

CÂU HỎI DÀNH CHO DAVID: Nhà tiên tri Samuel tại nhà của Jesse đã mang đến cho ông một bước đột phá đúng không? Ngày đó ông có khác so với bây giờ không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Có bước đột phá nào trong cuộc đời khiến bạn sống ở một mức độ cao hơn không?

CÂU HỎI DÀNH CHO DAVID: Ông có nhận ra rằng chiến thắng của mình sẽ mang đến chiến thắng cho những người khác không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thể chỉ ra những thời điểm đột phá trong cuộc đời thúc đẩy người khác thành công không?

CÂU HỎI DÀNH CHO DAVID: Trong nhiều năm ông cố gắng kiên nhẫn chờ đợi để trở thành vua xứ Israel. Việc đó có khó không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn kiên nhẫn chờ đợi điều Chúa hứa ban cho như thế nào?

10

JONATHAN

Tiếp thêm sức mạnh cho một vị lãnh đạo

và cứu một quốc gia

David để chúng tôi ở lại và quay trở lại khán đài. Nơi có những người khổng lồ khác của Đức tin đã lần lượt vượt qua nhau, David dừng lại một lát và ôm chầm lấy Jonathan. Rồi David biến mất vào khán đài và Jonathan bước ra chào chúng ta. Chúng ta vừa dành thời gian cho vị vua vĩ đại của Israel. Lúc này chúng ta sẽ chạy cùng người làm nên vị vua ấy.

Jonathan nói: “Hỡi các bạn của tôi, bạn sống trong thời đại người ta phải chiến thắng bằng mọi giá và người số một phải được tôn vinh là người có nhân đức.” Những câu trong sách Châm Ngôn lẽ ra có thể được viết cho đến ngày hôm nay: “Ai cũng cho mình là người trung thành, Nhưng có mấy người là thật sự đáng tin?” (Châm Ngôn 20:6). Người ta dường như đã quên ý nghĩa của việc phục vụ người khác hoặc biểu hiện lòng trung thành. Trong thời đại như vậy, những gì tôi sẽ nói với các bạn trở nên quan trọng gấp đôi: *Tăng cường sức mạnh một nhà lãnh đạo và cứu cả một quốc gia.*”

Jonathan có độ tin cậy không giống bất kỳ ai trong Kinh Thánh để có thể đưa ra một thông điệp như vậy. Trong khi những người khác trong cuộc đời David cố dìm ông xuống bằng cách áp đặt các giới hạn lên ông thì Jonathan lại làm ngược lại. Ông nâng David lên cao và tăng cường sức mạnh cho ông để ông có thể đối mặt với thử thách và đánh bại những kẻ đàn áp.

NHỮNG NGƯỜI BẠN TRONG ĐỜI

Hai người đàn ông sớm trở thành bạn của nhau sau khi David giết chết Goliath. Kinh Thánh viết rằng:

Sau khi David trả lời Saul, tâm hồn của Jonathan gắn bó với tâm hồn của David. Jonathan yêu thương David như chính mình. Hôm đó, Saul giữ chàng lại và không cho

chàng về nhà cha chàng nữa. Bấy giờ, Jonathan lập một giao ước với David, vì ông yêu thương chàng như chính mình. Jonathan cởi áo chàng đang mặc, tặng David, cùng với bộ binh giáp, luôn cả gươm, cung, và đai thắt lưng. (1 Samuel 18:1-4).

Từ khi đó, Jonathan sẵn sàng làm bất cứ điều gì để giúp David, và điều đó là tốt vì David cần được giúp đỡ rất nhiều.

- *David được mang ra khỏi khu vực an nhàn.* Ngày mà David giết Goliath đã thay đổi cuộc đời ông. Ông từ một cậu bé vô danh trở thành một vị anh hùng, từ một người chăn cừu trở thành một vị lãnh đạo.
- *Đức vua Saul ghen ghét David và không ngừng tìm cách hãm hại ông.* Đức vua nổi giận khi người dân hát rằng: “Saul giết hàng ngàn, còn David giết hàng vạn!”
- *Cuộc đời David giống như một chiếc tàu lượn cảm xúc.* Phút này David còn đang lãnh đạo quân đội Israel thì phút sau ông đang trốn tránh cũng đội quân ấy vì Saul dàn quân để cố tìm giết ông.
- *David đối mặt với nhiều thách thức lớn.* David thường quá sức. Những nhiệm vụ đức vua giao phó thật khó, mà kỳ vọng của người dân thì cao. Thiếu sự giúp đỡ, ông khó có thể tồn tại.

Vì vậy, tại mỗi bước ngoặt, Jonathan lại giúp David. Và đó là điều tạo nên sự khác biệt cho David, cho đất nước và cho người dân.

SỨC MẠNH CỦA BỨC TRANH TOÀN CẢNH

Điều gì khích lệ Jonathan thúc đẩy và phục vụ David? Xét cho cùng, Jonathan là hoàng tử xứ Israel và là người hợp pháp kế thừa ngai vàng. Nhưng từ giây phút đầu gặp David, Jonathan đã thấy được khả năng của David (không như vua Saul, các anh của David hay thậm chí cha của David). Jonathan thấy được bức tranh toàn cảnh.

Tư duy nhìn xa trông rộng của Jonathan cho phép ông nhìn thấy bản thân từ quan điểm đúng đắn

Lợi thế lớn đầu tiên của việc nhìn thấy bức tranh toàn cảnh là có thể đánh giá bản thân một cách thực tế. Nếu đánh giá *quá cao* giá trị bản thân thì bạn có thể làm những việc chỉ để nuôi dưỡng cái tôi của mình. Nếu bạn đánh giá quá thấp giá trị bản thân, bạn có thể nhụt chí và bỏ bê những việc có thể làm. Nhưng bức tranh toàn cảnh cho bạn một cái nhìn đúng đắn về bản thân. Khi Jonathan nhìn thấy David sau khi ông giết chết Goliath, hoàng tử nhận ra David có khả năng làm một nhà lãnh đạo hơn là cha của mình. Và Jonathan nhận ra đức vua không còn là người tốt nhất để trị vì đất nước.

Tư duy nhìn xa trông rộng của Jonathan cho phép ông nhìn những người khác từ quan điểm đúng đắn

Jonathan nhìn bản thân một cách thực tế, ông tự do đối xử với mọi người theo cách họ xứng đáng nhận được. Điều đó có nghĩa là bảo vệ mạng sống cho David và phục vụ ông. Jonathan biết rằng việc giúp đỡ David sẽ có lợi cho nước mình hơn là tự đề xướng bản thân là nhà lãnh đạo tương lai của Israel. Và trong khi vua Saul, cha ông, tiếp tục cố gắng gây ra các tình huống để loại trừ David như một mối đe dọa với ông thì Jonathan lại gắng sức giúp đỡ bạn mình. Ông đầu tư thời gian và công sức cho thành công của David một cách có chiến lược.

Tư duy nhìn xa trông rộng của Jonathan cho phép ông những điều đúng đắn từ quan điểm của Chúa

Thường thì tham vọng của cá nhân chúng ta làm vẩn đục những gì Chúa phán cho cuộc đời chúng ta. Nhưng việc Jonathan nắm được bức tranh toàn cảnh đã giúp ông hiểu được mong muốn của Chúa. Tuy việc đó không làm lợi cho cá nhân Jonathan nhưng ông đã vâng lời Chúa và không than vãn về quyền lợi của mình. Jonathan đã từ bỏ tương lai của mình trên ngai vàng để phụng sự cho một người xứng đáng, người sẽ lên ngôi. Kết quả ra sao? Triều đại của David vĩ đại nhất trong lịch sử. Vì Jonathan có sự gắn bó với tương lai của David nên cuối cùng ông đã cứu cả xứ Israel khỏi sự hủy diệt.

LỜI KHÍCH LỆ TỪ JONATHAN

Trước khi tôi biết được điều đó, chặng đua của chúng tôi đã kết thúc. Khi chúng tôi chạm đến vạch đích cuối cùng của cuộc đua, Jonathan nói:

- *“Chỉ khi nhìn thấy điều gì là quan trọng, bạn mới sẵn lòng làm những việc dường như không quan trọng. Tôi đã không phụng sự David vì bản thân thiếu khả năng. Tôi phụng sự ông vì ông có khả năng lớn hơn tôi. Khi tôi nhìn lại cuộc đời mình, niềm vui lớn nhất của tôi là giúp David lên ngôi thành công. Hãy nhớ rằng, mất nhiều người tạo-ra-vua để tạo nên một vị vua!”*
- *“Mỗi khi bạn gặp những người có tiềm năng, bạn phải lựa chọn. Bạn có thể làm họ tổn thương hoặc giúp đỡ họ. Cha tôi đã chọn cách làm tổn thương David. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu cha giúp David? Đức vua sẽ dành thời gian vào việc hữu ích thay vì những việc tiêu cực. Đất nước sẽ thống nhất thay vì bị chia rẽ. Mối quan hệ của tôi với cha sẽ được cải thiện rất nhiều. Và Chúa sẽ tiếp tục ban phước lành cho sự lãnh đạo của cha. Gia tài lãnh đạo sẽ được trao truyền cho David. Nhưng buồn thay, cuối cùng thì cha đã không làm tổn thương David mà làm thương chính mình.”*
- *“Là một người trợ giúp, bạn góp phần trọng sự thành công của vị lãnh đạo của bạn. Khi bạn giúp một nhà lãnh đạo, bạn góp phần vào bất kể thứ gì họ đạt được. Khi giúp đỡ bạn David của tôi, tôi biết mình đang phụng sự Chúa, và bất kể lợi ích nào mà đất nước Israel nhận được đều có phần đóng góp bằng công sức của tôi. Điều này cũng đúng với bạn nữa. Bạn không cần phải ra tiền tuyến để đóng góp bằng chiến thắng hay gây một ảnh hưởng lớn. Tăng cường sức mạnh nhà lãnh đạo của bạn và bạn có thể giúp cả đất nước.”*

LỜI CẦU NGUYỆN CỦA JONATHAN DÀNH CHO CHÚNG TA

Lạy vị Thầy và Đức Vua tối cao,

Xin hãy tăng cường sức mạnh cho những người bạn của con để họ nhìn thấy bức tranh toàn cảnh để họ biết chỗ đứng của mình và vui mừng góp phần vào một việc gì đó vĩ đại, nuôi dưỡng thái độ đúng đắn về khả năng và thành công của người khác, và có tấm lòng

của một người đầy tớ có được niềm vui lớn lao trong việc gia tăng giá trị của các nhà lãnh đạo.

Amen

Tôi được những lời của Jonathan khích lệ. Từ kinh nghiệm riêng của bản thân trong việc giảng dạy về kỹ năng lãnh đạo, tôi biết rằng mọi người thường nghĩ rằng các nhà lãnh đạo là người độc lập. Nhưng công việc với các nhà lãnh đạo đã dạy tôi rằng nhu cầu lớn nhất trong cuộc đời của một nhà lãnh đạo là việc có một người như Jonathan bên mình.

Khi chúng ta đi đến cuối đường đua, Jonathan dừng chúng ta lại. Và chúng ta nhận thấy tất cả mọi người trong khán đài - hàng nghìn người đang đứng dậy. Và họ đang vỗ tay cổ vũ cho bạn và tôi. Tiếng cổ vũ vang rền như sấm! Jonathan nói: “Giờ thì tôi sẽ quay lại khán đài, về chỗ của mình cùng những người khác. Chúng tôi đã có mong muốn khích lệ bạn từ tận đáy lòng. Khi nào bạn thấy mệt mỏi, hãy nghĩ về chúng tôi. Khi nào bạn ngã, hãy đứng dậy, biết rằng chúng tôi đang cổ vũ cho bạn đó. Và mỗi khi bạn chiến thắng, hãy biết rằng mọi người trên thiên đàng đều đang chia vui với bạn.”

Ông tiếp tục: “Nhưng còn một điều nữa tôi phải cho bạn biết. Bạn không cần phải chờ cho đến lúc bạn ngồi giữa chúng tôi để cổ vũ cho những người chạy đua. Hãy tăng cường sức mạnh cho những người khác khi bạn gặp họ trên đường. Hãy nâng họ dậy khi họ ngã, giúp họ chạy tốt hơn và vượt qua những gì chúng tôi đã dạy bạn. Và bên bờ chạy cuộc đua đã định sẵn trước mặt bạn, nhìn vào Chúa Jesus, người mở ra và cũng là người chấm dứt Đức tin trong bạn, để cho bạn đừng trở nên mệt mỏi và chán nản trong tâm hồn mình.”

Rồi Jonathan đi lên khán đài và về chỗ ngồi cạnh David. Trong vài phút, chúng tôi chỉ đắm mình vào cảnh tượng và lắng nghe tiếng cổ vũ vang rền. Và sau đó chúng tôi biết đã đến lúc để chạy. Với những lời cổ vũ vẫn còn vang lên, chúng tôi rời sân vận động, đã được trang bị tốt hơn để tiếp tục chạy vào một ngày khác.

Hướng dẫn thảo luận về Jonathan

Bấy giờ, Jonathan lập một giao ước với David, vì ông yêu thương chàng như chính mình. Jonathan cởi áo chàng đang mặc, tặng David, cùng với bộ binh giáp, luôn cả gươm, cung, và đai thắt lưng. (1 Samuel 18:3-4).

Khi Jonathan quay trở lại khán đài, chúng ta nhận ra thời gian với ông thật quá ngắn ngủi. Tâm trí chúng tôi ngập tràn những điều muốn hỏi ông. Phần thảo luận này mang đến cho chúng ta một cơ hội để nghiên cứu thông điệp của Jonathan và suy ngẫm về những gì đã học được từ ông.

CÂU HỎI DÀNH CHO JONATHAN: Ông nhìn thấy tiềm năng của David và quyết định trở thành một người bạn trung thành của David khi nào?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có nhìn thấy tiềm năng của người khác không?

CÂU HỎI DÀNH CHO JONATHAN: Có khó không khi từ bỏ quyền lợi làm một vị vua tương lai để phục vụ David?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thường từ bỏ quyền lợi của mình để phục vụ người khác không? Có lần nào mà việc đó khó không?

CÂU HỎI DÀNH CHO JONATHAN: Ông có thấy tài lãnh đạo của David tuyệt hơn ông không? Việc đánh giá có khó không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có nhìn nhận bản thân và người khác một cách thực tế không? Khi nào có người tài năng hơn bạn, bạn cảm thấy thế nào về họ? Bạn có vui vẻ phục vụ họ không?

CÂU HỎI DÀNH CHO JONATHAN: Khó khăn thế nào khi đứng giữa cha ông là Saul và David?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Bạn có thường đứng giữa bạn bè và gia đình không? Bạn giải quyết tình huống này ra sao?

CÂU HỎI DÀNH CHO JONATHAN: David là vị vua vĩ đại nhất của Israel. Ông có cảm thấy mình là một phần trong thành công của David không?

CÂU HỎI TỰ SUY NGẪM: Khi bạn giúp những người khác và họ thành công, bạn có cảm thấy mình là một phần trong thành công của họ không? Bạn có nâng một ai đó lên một mức cao hơn không?

Tìm hiểu thêm về
Những người khổng lồ của Đức tin

Để tìm hiểu thêm về những nhà lãnh đạo trong Kinh Thánh được nhắc đến trong cuốn sách *Đồng hành cùng vĩ nhân*, mời các bạn đọc các đoạn trích trong Kinh THánh sau:

SÁCH ĐỨC TIN

HEBREWS 11:1-40

NOAH

SÁNG THẾ KÝ 6:1-10:32

ESTHER

ESTHER 1:1-1

JOSEPH

SÁNG THẾ KÝ 35:16-26 và 37:1-50:26

MOSES

XUẤT HÀNH KÝ 1:1 cho đến

PHỤC TRUYỀN LUẬT LỆ 34:12

REBEKAH

SÁNG THẾ KÝ 24:1-67

ABRAHAM

SÁNG THẾ KÝ 11:27-25:11

NEHEMIAH

NEHEMIAH 1:1-13:31

NGƯỜI THỊ NỮ

2 CÁC VUA 5:1-27

DAVID

1 SAMUEL 16:1-1, CÁC VUA 2:12, và

1 SỬ KÝ 11:1-29:30

JONATHAN

1 SAMUEL 14:1-46, 20:1-42, và 31:1-13